COURAGE

The Lord is my light and my salvation; whom shall I fear?
the Lord is the strength of my life; of whom shall I be afraid?
PSALM 27:1

Drąsa

Penkiaknygė

Tegul jūsų bijo ir dreba visi žemės žvėrys, visi padangių paukščiai, visi, kas juda žemėje, ir visos jūros žuvys; į jūsų rankas jie atiduoti.“ Pradžios 9:2

Po šių įvykių Viešpaties žodis atėjo Abramui regėjime: „Nebijok, Abramai! Aš esu tavo skydas ir tavo atlygis be galo didelis.“ Pradžios 15:1

Ir Dievas išgirdo berniuko balsą, ir Dievo angelas pašaukė Hagarą iš dangaus ir tarė jai: „Kas tau darosi, Hagara? Nebijok, nes Dievas išgirdo berniuko balsą ten, kur jis yra.“ Pradžios 21:17

Tą pačią naktį jam pasirodė VIEŠPATS ir tarė: „Aš esu tavo tėvo Abraomo Dievas! Nebijok, nes Aš esu su tavimi ir tave palaiminsiu, ir padauginsiu tavo palikuonis dėl savo tarno Abraomo.“ Pradžios 26:24

Trečią dieną, jiems sunkiai sergant, du Jokūbo sūnūs, Simeonas ir Levis, Dinos broliai, pasiėmė kiekvienas savo kardus ir drąsiai užpuolė miestą, ir iššudė visus vyrus. Pradžios 34:25

Ir jis tarė: „Ramybė jums! Nebijokite! Jūsų Dievas ir jūsų tėvo Dievas davė jums lobį jūsų maišuose. Aš gavau jūsų pinigus.“ Ir jis išvedė Simeoną pas juos. Pradžios 43:23

Ir jis tarė: „Aš esu Dievas, tavo tėvo Dievas! Nebijok eiti į Egiptą, nes ten padarysiu iš tavęs didelę tautą.“ Pradžios 46:3

Juozapas jiems tarė: „Nebijokite! Argi aš esu Dievo vietoje? Jūs galvojote prieš mane pikta, bet Dievas tai pavertė gera, kad įvykdytų, kaip šiandien ir yra išsaugotų daug žmonių gyvų. Todėl nebijokite! Aš jus ir jūsų mažylius maitinsiu.“ Jis juos paguodė ir maloniai su jais kalbėjo. Pradžios 50:19-21

Mozė tarė žmonėms: „Nebijokite, stovėkite vietoje ir stebėkite Viešpaties išgelbėjimą, kurį Jis šiandien jums parodys. Egiptiečių, kuriuos matėte šiandien, daugiau niekada nebematysite.“ Išėjimo 14:13

Kas yra Tau lygus, Viešpatie, tarp dievų? Kas yra Tau lygus, šlovingas šventumu, baisus gyriumi, darantis stebuklus? Juos apims baimė ir siaubas; dėl Tavo rankos galios jie sustings kaip akmuo, kol pereis Tavo tauta, Viešpatie, kol pereis tauta, kurią Tu įsigijai. Išėjimo 15:11,16

Be to, iš visos tautos parūpinsi sumanių vyrų, kurie bijo Dievo, yra ištikimi vyrai, nekenčiantys godumo, ir paskirk tokius jiems viršininkus tūkstantininkais, šimtais, penkiasdešimtimis ir dešimtimis. Išėjimo 18:21

Mozė tarė žmonėms: „Nebijokite, nes Dievas atėjo jus išbandyti, kad Jo baimė būtų jūsų akivaizdoje ir nenusidėtumėte.“ Išėjimo 20:20

„Aš siųsiu savo baimę pirma tavęs ir sunaikinsiu visas tautas, pas kurias ateisi, ir priversiu visus tavo priešus atsukti nuo tavęs nugaras.“ Išėjimo 23:27

Kiekvienas tebijo savo motinos ir tėvo ir švęskite mano šabus. Aš esu Viešpats, jūsų Dievas. Nekeik kurčiojo ir nestatyk kliūčių aklajam, bet bijok savo Dievo. Aš esu Viešpats. Atsistosi prieš žilagalvį, pagerbk seno žmogaus veidą ir bijok savo Dievo. Aš esu Viešpats. Kunigų 19:3,14,32

Todėl nespauskite vienas kito, bet bijokite savo Dievo, nes Aš esu Viešpats, jūsų Dievas. Neimkite iš jo palūkanų ir nedidinkite savo turto, bet bijokite savo Dievo, kad jūsų brolis gyventų su jumis. Nevaldykite jo žiauriai, bet bijokite savo Dievo. Kunigų 25:17, 36, 43

„Aš duosiu kraštui ramybę, ir jūs galėsite gulėti ir niekas jūsų negąsdins. Aš išnaikinsiu piktus žvėris iš krašto, ir kardas nebeaidės per jūsų kraštą.“ Kunigų 26:6

Ir kokia ta žemė – ar ji derlinga, ar liesa, ar joje yra medžių, ar ne? Būkite drąsūs ir atneškite tos žemės vaisių.“ Buvo pirmųjų vynuogių metas. Skaičių 13:20

Tik nemaištaukite prieš Viešpatį ir nebijokite krašto žmonių, nes jie mums – duona. Jų apsauga nuo jų pasitraukė, o Viešpats yra su mumis. Nebijokite jų! Skaičių 14:9

Viešpats tarė Mozei: „Nebijok jo, nes atidaviau jį į tavo rankas, visus jo žmones ir jo kraštą. Tu padarysi su juo taip, kaip padarei su amoritų karaliumi Sihonu, gyvenusiu Hešbone.“ Skaičių 21:34

Teisme neatsižvelkite į asmenis, bet išklausykite mažą ir didelį; nebijokite žmogaus veido, nes teismas yra Dievo. O jei byla jums per sunki, atneškite ją man, ir aš ją išklausysiu. Pakartoto Įstatymo 1:17

Štai Viešpats, tavo Dievas, atidavė tau šią žemę. Eik ir užimk ją, kaip Viešpats, tavo tėvų Dievas, tau įsakė. Nebijok ir nenusimink! Aš tau sakiau: ‘Nedrebėk ir nedrebėk jų!’“ Pakartoto Įstatymo 1:21,29

Įsakyk žmonėms: ‘Jūs turite pereiti per savo brolių, Ezavo vaikų, gyvenančių Seire, kraštą. Jie jūsų bijos. Todėl būkite labai atsargūs! Šiandien pradėsiu kelti baimę ir baimę prieš jus tautoms po visu dangumi. Jos, išgirdusios apie jus, drebės ir kankinsis dėl jūsų.’“ Pakartoto Įstatymo 2:4, 25

Ir Viešpats man tarė: „Nebijok jo, nes Aš atiduosiu jį, visus jo žmones ir visą jo žemę į tavo rankas. Tu padarysi su juo taip, kaip padarei su amoritų karaliumi Sihonu, gyvenusiu Hešbone. Nebijokite jų, nes Viešpats, jūsų Dievas, kovos už jus.“ Pakartoto Įstatymo 3:2,22

Ypač tą dieną, kai stovėjai Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje Horebe, kai Viešpats man tarė: „Surink man tautą, ir aš jai paskelbsiu mano žodžius, kad ji išmoktų manęs bijoti visas savo gyvenimo žemėje dienas ir kad mokytų savo vaikus.“ Pakartoto Įstatymo 4:10

O, kad jie turėtų tokią širdį, jog manęs bijotų ir visada laikytųsi visų mano įsakymų, kad jiems ir jų vaikams per amžius gerai sektųsi! (Pakartoto Įstatymo 5:29)

Kad bijotum Viešpaties, savo Dievo, laikydamasis visų Jo įstatų ir įsakymų, kuriuos tau įsakau, tu, tavo sūnus ir tavo sūnaus sūnus per visas savo gyvenimo dienas, kad tavo dienos būtų ilgos. Bijok Viešpaties, savo Dievo, Jam tarnauk ir prisiek jo vardu. Ir Viešpats mums įsakė vykdyti visus šiuos įstatus, bijoti Viešpaties, savo Dievo, mūsų gerovei visada, kad Jis mus išsaugotų gyvus, kaip yra šiandien (Pakartoto Įstatymo 6:2, 13, 24).

Nebijosi jų, bet atsimink, ką Viešpats, tavo Dievas, padarė faraonui ir visam Egiptui: didelius išbandymus, kuriuos matei savo akimis, ženklus, stebuklus ir galingą ranką bei ištiestą žastą, kuria Viešpats, tavo Dievas, tave išvedė. Taip Viešpats, tavo Dievas, padarys visoms tautoms, kurių bijai. Pakartoto Įstatymo 7:18-19

Todėl laikykis Viešpaties, savo Dievo, įsakymų, vaikščiok Jo keliais ir Jo bijok.“ Pakartoto Įstatymo 8:6

Taigi dabar, Izraeli, ko Viešpats, tavo Dievas, reikalauja iš tavęs? Tik bijoti Viešpaties, savo Dievo, vaikščioti visais Jo keliais, Jį mylėti ir tarnauti Viešpačiui, savo Dievui, visa savo širdimi ir visa savo siela. Bijok Viešpaties, savo Dievo, Jam tarnauk, Jam glauskis ir Jo vardu prisiek. Pakartoto Įstatymo 10:12,20

Niekas negalės jums atsilaikyti, nes Viešpats, jūsų Dievas, sukels jūsų baimę ir siaubą visoje žemėje, kuria žengsite, kaip Jis jums pažadėjo. Pakartoto Įstatymo 11:25

Jūs seksite Viešpatį, savo Dievą, Jo bijosite, laikysitės Jo įsakymų, klausysite Jo balso, Jam tarnausite ir prie Jo glausite. Visas Izraelis išgirs, bijos ir daugiau nebedarys tokio piktumo tarp jūsų. (Pakartoto Įstatymo 13:4,11)

Valgysi Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje toje vietoje, kurią Jis išsirinks savo vardui, dešimtinę savo javų, vyno ir aliejaus, taip pat savo galvijų ir avių pirmagimius, kad išmoktum visada bijoti Viešpaties, savo Dievo.“ Pakartoto Įstatymo 13:24

Visi žmonės išgirs, bijosis ir daugiau nieko nedarys įžūliai. Tai bus su juo, ir jis skaitys ją visas savo gyvenimo dienas, kad išmoktų bijoti Viešpaties, savo Dievo, laikytis visų šio įstatymo žodžių ir šių įstatų, juos vykdyti. Pakartoto Įstatymo 17:13,19

Kai pranašas kalba Viešpaties vardu, ir kas neįvyksta ar neišsipildo, tai yra tas žodis, kurio Viešpats nekalbėjo, bet pranašas tai kalbėjo įžūliai. Nebijok jo (Pakartoto Įstatymo 18:22).

O tie, kurie išliks, išgirs ir bijosis, ir nuo šiol daugiau nebedarys tokio pikto tarp jūsų.“ Pakartoto Įstatymo 19:20

Kai išeisi į mūšį su savo priešais ir pamatysi žirgus, vežimus ir didesnę tautą nei tu, nebijok jų, nes Viešpats, tavo Dievas, yra su tavimi, kuris tave išvedė iš Egipto žemės. Ir sakys jiems: ‘Klausyk, Izraeli, šiandien jūs einate į mūšį su savo priešais! Nebūgštauk, nedrebėk ir nebūgštauk dėl jų!’ O pareigūnai toliau kalbės žmonėms ir sakys: ‘Kas yra tas žmogus, kuris bailus ir niūrus? Tegul jis eina ir grįžta į savo namus, kad jo brolių širdys nenusilptų kartu su jo paties širdimi.’ Pakartoto Įstatymo 20:1,3,8

Ir visos žemės tautos matys, kad esi vadinamas Viešpaties vardu, ir jos bijos tavęs. Jei nesilaikysi ir nevykdysi visų šio įstatymo žodžių, užrašytų šioje knygoje, kad bijotum šio šlovingo ir baisaus vardo – Viešpaties, tavo Dievo (Pakartoto Įstatymo 28:10, 58).

Būk stiprus ir drąsus, nebijok ir nedrebėk jų, nes Viešpats, tavo Dievas, eis su tavimi; Jis tavęs nepaliks ir tavęs neapleis.“ Mozė pašaukė Jozuę ir tarė jam viso Izraelio akivaizdoje: „Būk stiprus ir drąsus, nes tu eisi su šia tauta į žemę, kurią Viešpats prisiekęs duoti jų tėvams, ir tu jiems ją padalysi paveldėti. Ir Viešpats eis pirma tavęs; Jis bus su tavimi, Jis tavęs nepaliks ir tavęs neapleis. Nebijok ir nenusigąsk.“ Jis davė įsakymą Jozuei, Nūno sūnui, ir tarė: „Būk stiprus ir drąsus, nes tu įvesi izraelitus į žemę, kurią jiems prisiekiau, ir Aš būsiu su tavimi.“ Pakartoto Įstatymo 31:6-8,23

Surink žmones – vyrus, moteris, vaikus ir ateivius, gyvenančius tavo miestuose, kad jie išgirstų, išmoktų ir bijotų Viešpaties, jūsų Dievo, ir laikytųsi visų šio įstatymo žodžių. Ir kad jų vaikai, kurie nieko nežino, išgirstų ir išmoktų bijoti Viešpaties, jūsų Dievo, kol gyvensite krašte, kurį einate per Jordaną paveldėti. (Pakartoto Įstatymo 31:12-13)

Istorija

Būk stiprus ir ryžtingas, nes šiai tautai padalinsi paveldėti žemę, kurią prisiekiau jų tėvams duoti. Tik būk stiprus ir labai drąsus, kad ištikimai vykdytum visą įstatymą, kurį tau įsakė Mozė, mano tarnas. Nenukrypk nuo jo nei į dešinę, nei į kairę, kad tau sektųsi visur, kur tik eitum. Argi aš tau neįsakiau? Būk stiprus ir ryžtingas, nebijok ir nenusigąsk, nes Viešpats, tavo Dievas, yra su tavimi, visur, kur tik eitum. Kas maištaus prieš tavo įsakymą ir neklausys tavo žodžių visame, ką jam įsakai, tas bus nubaustas mirtimi. Tik būk stiprus ir ryžtingas. Jozuės 1:6-7, 9, 18

Vos išgirdę tai, mūsų širdys sudrebėjo, ir niekas nebedrąsėjo dėl jūsų. Juk Viešpats, jūsų Dievas, yra Dievas danguje viršuje ir žemėje apačioje. Jozuės 2:11

Kad visos žemės tautos pažintų Viešpaties ranką, kokia ji galinga, kad jūs amžinai bijotumėte Viešpaties, savo Dievo.“ Jozuės 4:24

Viešpats tarė Jozuei: „Nebijok ir nenusigąsk! Pasiimk su savimi visus karius, kelkis ir eik į Ai! Aš atidaviau į tavo rankas Ai karalių, jo žmones, jo miestą ir jo kraštą.“ Jozuės 8:1

Viešpats tarė Jozuei: „Nebijok jų, nes atidaviau juos į tavo rankas; nė vienas iš jų neatsilaikys prieš tave.“ Jozuė jiems tarė: „Nebijokite ir nenusigąskite! Būkite stiprūs ir ryžtingi, nes taip Viešpats padarys visiems jūsų priešams, su kuriais kovosite.“ Jozuės 10:8, 25

Viešpats tarė Jozuei: „Nebijok jų! Rytoj apie šitą laiką atiduosiu juos visus užmuštus Izraeliui. Tu sulaužysi jų žirgus ir sudeginsi jų vežimus ugnimi.“ Jozuės 11:6

Todėl būkite labai ryžtingi ir vykdykite visa, kas parašyta Mozės įstatymo knygoje, kad nenukryptumėte nuo jos nei į dešinę, nei į kairę; Jozuės 23:6

Tad dabar bijokite Viešpaties ir tarnaukite Jam nuoširdžiai ir teisingai. Pašalinkite dievus, kuriems jūsų tėvai tarnavo anapus upės ir Egipte, ir tarnaukite Viešpačiui. Jozuės 24:14

Ir aš jums sakiau: ‘Aš esu Viešpats, jūsų Dievas; nebijokite amoritų dievų, kurių krašte gyvenate!’ Bet jūs neklausėte mano balso. Viešpats jam tarė: ‘Ramybė tau! Nebijok, tu nemirsi.’ Teisėjų 6:10, 23

Taigi dabar eik ir paskelbk žmonėms girdint: ‘Kas bijo ir išsigandęs, tegrįžta anksti nuo Gileado kalno!’ Ir sugrįžo dvidešimt du tūkstančiai žmonių, o dešimt tūkstančių liko. Teisėjų 7:3

„O dabar, mano dukra, nebijok; aš padarysiu tau visa, ko prašysi, nes visas mano tautos miestas žino, kad tu esi dora moteris.“ Rūtos 3:11

Jei bijosite Viešpaties, Jam tarnausite, paklusite Jo balsui ir nesukilsite prieš Viešpaties įsakymą, tai jūs ir karalius, kuris jus valdys, ir toliau seksite Viešpatį, savo Dievą. Samuelis tarė žmonėms: „Nebijokite! Jūs patys padarėte visą šią nedorybę, tačiau nenukrypkite nuo Viešpaties, bet tarnaukite Viešpačiui visa savo širdimi. Tik bijokite Viešpaties ir Jam ištikimai tarnaukite visa savo širdimi, nes apsvarstykite, kokius didelius dalykus Jis jums padarė.“ 1 Samuelio 12:14, 20, 24

Saulius bijojo Dovydo, nes Viešpats buvo su juo ir buvo nuo jo pasitraukęs. Matydamas, kad jis elgiasi labai išmintingai, Saulius ėmė jo bijoti. Ir Saulius dar labiau bijojo Dovydo, ir Saulius tapo Dovydo priešu visam laikui. (1 Samuelio 18:12, 15, 29)

Pasilik su manimi, nebijok! Kas ieško mano gyvybės, tas ieško ir tavo gyvybės. Bet su manimi būsi saugus.“ 1 Samuelio 22:23

Dovydas jam tarė: „Kaipgi nebijojai ištiesti rankos, kad sunaikintum Viešpaties pateptąjį?“ 2 Samuelio 1:14

Dovydas jam tarė: „Nebijok! Aš tikrai būsiu tau geras dėl tavo tėvo Jehonatano ir sugrąžinsiu tau visus tavo tėvo Sauliaus žemes. Tu nuolat valgysi duoną prie mano stalo.“ 2 Samuelio 9:7

Būk drąsus ir žaiskime vyrus už savo tautą ir už savo Dievo miestus! Viešpats tedaro, kaip Jam atrodo gera! 2 Samuelio 10:12

Abšalomas įsakė savo tarnams: „Įsidėmėkite, kai Amnono širdis bus linksma nuo vyno ir aš jums liepsiu: ‘Muškite Amnoną’, tada nužudykite jį. Nebijokite! Argi aš jums neįsakiau? Būkite drąsūs ir karžygiai!“ 2 Samuelio 13:28

Dovydas tarė Viešpačiui šios giesmės žodžius tą dieną, kai Viešpats išgelbėjo jį iš visų jo priešų ir iš Sauliaus rankų. Ir jis tarė: „Viešpats yra mano uola, mano tvirtovė ir mano gelbėtojas; mano uolos Dievas; Juo aš pasitikėsiu! Jis yra mano skydas ir mano išgelbėjimo ragas, mano aukštas bokštas ir mano prieglobstis, mano gelbėtojas; tu išgelbėjai mane nuo smurto. Aš šauksiuosi Viešpaties, kuris vertas šlovės, tada būsiu išgelbėtas nuo savo priešų.

Kai mane apsupo mirties bangos, bedievių potvyniai mane gąsdino; pragaro skausmai mane supo, mirties spąstai mane persekiojo. Savo sielvarte šaukiausi Viešpaties ir šaukiausi savo Dievo. Ir jis išgirdo mano balsą savo šventykloje, ir mano šauksmas pasiekė jo ausis. 2 Samuelio 22:1-7

Izraelio Dievas tarė, Izraelio Uola man kalbėjo: „Kas valdo žmones, tas turi būti teisus, viešpataujantis su Dievo baime.“ 2 Samuelio 23:3

Kad jie bijotų Tavęs visas dienas, kol gyvens žemėje, kurią davei mūsų tėvams. Išklausyk danguje, savo buveinėje, ir daryk visa, ko ateivis Tavęs prašo, kad visos žemės tautos pažintų Tavo vardą, bijotų Tavęs kaip Tavo tauta Izraelis ir kad šie Namai, kuriuos pastačiau, pavadinti Tavo vardu. 1 Karalių 8:40,43

Elijas jai tarė: „Nebijok! Eik ir daryk, kaip sakei. Tik pirmiausia iškepk man iš jo mažą paplotėlį ir atnešk jį man, o po to iškepk sau ir savo sūnui.“ 1 Karalių 17:3

Viešpaties angelas tarė Elijui: „Eik žemyn su juo! Nebijok jo!“ Elijas atsikėlė ir nužengė su juo pas karalių. 2 Karalių 1:15

Ir jis atsakė: „Nebijok, nes su mumis yra daugiau negu su jais.“ 2 Karalių 6:16

Bet jie labai išsigando ir tarė: „Štai du karaliai negali atsilaikyti prieš jį. Kaip tada mes atsilaikysime?“ 2 Karalių 10:4

Tada vienas iš kunigų, kuriuos jie buvo ištremę iš Samarijos, atėjo ir apsigyveno Betelyje, ir mokė juos, kaip bijoti Viešpaties. Su kuriuo Viešpats buvo sudaręs sandorą ir įsakęs jiems: „Nebijokite kitų dievų, nesilenkite jiems, netarnaukite jiems ir neaukokite jiems. Bet Viešpatį, kuris jus išvedė iš Egipto žemės su didele galia ir ištiesta ranka, bijokite, jį garbinkite ir jam aukokite. Įstatus, potvarkius, įstatymą ir įsakymus, kuriuos Jis jums parašė, laikykitės ir vykdykite per amžius. Nebijokite kitų dievų. Sandoros, kurią sudariau su jumis, nepamirškite ir nebijokite kitų dievų. Bet Viešpaties, jūsų Dievo, bijokite, ir Jis išgelbės jus iš visų jūsų priešų rankų.“ 2 Karalių 17:28, 35-39

Izaijas jiems tarė: „Taip sakykite savo valdovui: ‘Taip sako Viešpats: ‘Nebijok žodžių, kuriuos girdėjai, kuriais Asirijos karaliaus tarnai mane piktžodžiavo. Štai aš siųsiu jam dvasią, ir jis išgirs gandą, ir grįš į savo kraštą; ir aš jį nubausiu kardu jo paties krašte.’“ 2 Karalių 19:6-7

Gedalijas prisiekė jiems ir jų vyrams: „Nebijokite būti chaldėjų tarnais! Gyvenkite krašte ir tarnaukite Babilono karaliui, ir jums bus gerai.“ 2 Karalių 25:24

Dovydo garsas pasklido po visas šalis, ir Viešpats sukėlė jo baimę visose tautose. 1 Metraščių 14:17

„Tebijokite Jo visa žemė!“ – ir pasaulis bus tvirtas, jis nebus sudrebintas. 1 Metraščių 16:30

Būkite drąsūs ir elkimės drąsiai dėl savo tautos ir dėl savo Dievo miestų. Tegul Viešpats daro, kas jam patinka.“ 1 Metraščių 19:13

Tada tau seksis, jei rūpestingai vykdysi įstatus ir įstatymus, kuriuos Viešpats įsakė Mozei dėl Izraelio. Būk stiprus ir ryžtingas, nebijok ir nenusigąsk. 1 Metraščių 22:13

Dovydas tarė savo sūnui Saliamonui: „Būk stiprus ir drąsus! Imkis darbo! Nebijok ir nenusigąsk, nes Viešpats Dievas, mano Dievas, bus su tavimi. Jis tavęs nepaliks ir neapleis, kol nebaigsi visų Viešpaties namų tarnystės darbų.“ 1 Metraščių 28:20

Kad jie bijotų tavęs ir eitų tavo keliais, kol gyvens žemėje, kurią davei mūsų tėvams. Išgirsk iš dangaus, iš savo gyvenamosios vietos, ir daryk visa, ko ateivis tavęs prašo, kad visos žemės tautos pažintų tavo vardą ir bijotų tavęs, kaip tavo tauta Izraelis, ir kad šie namai, kuriuos pastačiau, vadinami tavo vardu. 2 Metraščių 6:31,33

Jie užėmė visus miestus aplink Gerarą, nes juos buvo apėmusi Viešpaties baimė, ir apiplėšė visus miestus, nes juose buvo labai daug grobio. 2 Metraščių 14:14

Išgirdęs šiuos žodžius ir pranašo Odedo pranašystę, Asa įsidrąsino ir pašalino bjaurius stabus iš viso Judo ir Benjamino krašto bei iš miestų, kuriuos buvo užėmęs Efraimo kalnyne, ir atnaujino Viešpaties aukurą, kuris buvo priešais Viešpaties prieangį. 2 Metraščių 15:8

Viešpaties baimė apėmė visas karalystes aplink Judą taip, kad jos nekariavo su Juozapatu. 2 Metraščių 17:10

Tad tegul jus apgaubia Viešpaties baimė! Būkite atidūs ir darykite tai, nes Viešpats, mūsų Dievas, nėra nedoras, nėra šališkas asmenims ir nėra imamas dovanos.“ Jis jiems įsakė: „Taip elkitės Viešpaties baimėje, ištikimai ir tobula širdimi. Štai vyriausiasis kunigas Amarijas bus jūsų viršininkas visais Viešpaties reikalais, o Izmaelio sūnus Zebadijas, Judo namų valdovas, visais karaliaus reikalais. Levitai bus jūsų pareigūnai. Elkitės drąsiai, ir Viešpats bus su gerais.“ 2 Metraščių 19:7, 9, 11

Ir jis tarė: „Klausykitės, visas Judas, Jeruzalės gyventojai ir tu, karaliau Juozapatai! Taip jums sako Viešpats: ‘Nebijokite ir nenusigąskite dėl šios didelės minios, nes mūšis ne jūsų, o Dievo.’“ 2 Metraščių 20:15

Jums nereikės kovoti šiame mūšyje. Pasiruoškite, stovėkite vietoje ir stebėkite Viešpaties išgelbėjimą su jumis, Judo ir Jeruzalės gyventojai! Nebijokite ir nenusigąskite! Rytoj išeikite prieš juos, nes Viešpats bus su jumis.“ Dievo baimė apėmė visas tų šalių karalystes, kai jos išgirdo, kad Viešpats kovojo su Izraelio priešais. 2 Metraščių 20:17, 29

Būkite stiprūs ir drąsūs, nebijokite ir nenusigąskite dėl Asirijos karaliaus ir dėl visos minios, kuri yra su juo, nes su mumis yra daugiau negu su juo! 2 Metraščių 32:7

Kelkis, nes šis reikalas tavo! Mes būsime su tavimi; būk drąsus ir imkis to! Ezros 10:4

Viešpatie, maldauju Tave, tebūna Tavo ausis dėmesinga Tavo tarno maldai ir Tavo tarnų maldai, kurie trokšta bijoti Tavo vardo. Tegul Tavo tarnui šiandien sekasi ir suteikia jam gailestingumą šio vyro akyse. Nes aš buvau karaliaus taurininkas. Nehemijo 1:11

Aš pažvelgiau, atsikėliau ir tariau didikams, valdytojams ir likusiai tautai: „Nebijokite jų! Atsiminkite Viešpatį, didį ir baisų, ir kovokite už savo brolius, sūnus, dukteris, žmonas ir namus!“ Nehemijo 4:14

Taip pat pasakiau: „Negerai, ką darote. Argi neturėtumėte bijoti mūsų Dievo dėl pagonių, mūsų priešų, gėdos?“ Nehemijo 5:9

Ir kiekvienoje srityje ir kiekviename mieste, kur tik atėjo karaliaus įsakymas ir jo nutarimas, žydai džiaugėsi ir linksminosi, turėjo puotą ir gerą dieną. Daugelis krašto gyventojų tapo žydais, nes juos apėmė žydų baimė. Esteros 8:17

Žydai susirinko savo miestuose visose karaliaus Ahasvero provincijose, kad pakeltų ranką prieš tuos, kurie siekė jiems pakenkti. Niekas negalėjo jiems pasipriešinti, nes visus žmones apėmė baimė. Visi provincijų valdovai, vietininkai, pareigūnai ir karaliaus pareigūnai padėjo žydams, nes juos apėmė Mordechajo baimė. (Esteros 9:2-3)

Poezija

Ir žmogui jis tarė: „Štai Viešpaties baimė – tai išmintis, ir vengti pikto – supratimas.“ Jobo 28:28

Todėl žmonės jo bijo: jis negerbia nė vieno išmintingos širdies. (Jobo 37:24)

Jis tyčiojasi iš baimės ir neišsigąsta, nuo kalavijo neatsitraukia. (Job 39, 22)

Nėra žemėje kito jam lygaus, kuris sukurtas be baimės. (Jobo 41:33)

Tarnaukite Viešpačiui su baime, džiūgaukite drebėdami. Psalmynas 2:11

Nebijosiu dešimčių tūkstančių žmonių, kurie apsupo mane. Kelkis, Viešpatie, išgelbėk mane, mano Dieve! Tu sudavei visus mano priešus į skruostikaulius, sulaužei bedievių dantis. Psalmynas 3:6-7

O aš ateisiu į Tavo namus dėl Tavo didžio gailestingumo ir, bijodamas Tavo, lenksiuosi Tavo šventosios šventyklos link. (Psalmyno 5:7)

Viešpatie, įbaugink juos, kad tautos žinotų, jog tėra žmonės. Sela. Psalmynas 9:20

Juos apėmė didelė baimė, nes Dievas yra teisiųjų kartoje. (Psalmyno 14:5)

Kurio akyse niekšas yra bjaurusis, bet jis gerbia tuos, kurie bijo Viešpaties. Kas prisiekia savo paties nelaimei ir nesikeičia. (Psalmių 15:4)

Viešpaties baimė tyra, amžina ir amžina: Viešpaties teismai tikri ir visi teisingi. (Psalmyno 19:9)

Jūs, kurie bijote Viešpaties, girkite Jį! Visi Jokūbo palikuonys, šlovinkite Jį ir bijokite Jo, visi Izraelio palikuonys. Tau bus mano šlovė didelėje bendruomenėje; aš ištesėsiu savo įžadus tų akivaizdoje, kurie Jo bijo. Psalmyno 22:23,25

Nors ir eičiau per mirties šešėlio slėnį, nebijosiu jokio pikto, nes Tu esi su manimi; Tavo rykštė ir tavo lazda mane guodžia. (Psalmyno 23:4)

Viešpaties paslaptis su tais, kurie Jo bijo; ir Jis apreikš jiems savo sandorą. (Psalmyno 25:14)

(Dovydo psalmė.) Viešpats – mano šviesa ir mano išgelbėjimas, ko turėčiau bijoti? Viešpats – mano gyvenimo stiprybė, nuo ko turėčiau drebėti? Nors kariuomenė mane apgultų, mano širdis nebijos; nors kiltų karas prieš mane, tuo aš pasitikėsiu. Laukite Viešpaties, būk drąsus, ir Jis sustiprins tavo širdį; laukite, sakau, Viešpaties. Psalmių 27:1, 3, 14

O, koks didis Tavo gerumas, kurį sukaupei tiems, kurie Tavęs bijo, kurį parodei tiems, kurie Tavimi pasitiki žmonių akivaizdoje! Būkite drąsūs, ir Jis sustiprins jūsų širdis visus, kurie pasitikite Viešpačiu. Psalmių 31:19, 24

Tegul visa žemė bijo Viešpaties, tegul visi pasaulio gyventojai bijo Jo! Štai Viešpaties akis stebi tuos, kurie Jo bijo, kurie laukia Jo gailestingumo. Psalmyno 33:8,18

Viešpaties angelas stovyklauja aplink tuos, kurie Jo bijo, ir juos išgelbsti. Bijokite Viešpaties, Jo šventieji, nes nieko netrūksta tiems, kurie Jo bijo. Ateikite, vaikai, klausykite manęs! Aš mokysiu jus Viešpaties baimės. Psalmyno 34:7, 9, 11

Dievas – mūsų prieglauda ir stiprybė, visada artima pagalba bėdoje. Todėl nebijosime, nors žemė drebėtų, nors kalnai griūtų į jūros gelmes, nors jos vandenys riaumotų ir šniokštų, nors kalnai drebėtų nuo jos šniokštimo. Sela. Psalmė 46:1-3

Nebijok, kai žmogus praturtėja, kai jo namų šlovė padidėja; nes mirdamas jis nieko nepasiims, jo šlovė nenužengs paskui jį. (Psalmyno 49:16-17)

Kai bijau, pasitikėsiu Tavimi. Dievu šlovinsiu Jo žodį, Dievu pasitikiu; nebijosiu, ką gali man padaryti kūnas. Dievu pasitikiu; nebijosiu, ką gali man padaryti žmogus. Psalmių 56:3-4, 11

Davei vėliavą tiems, kurie tavęs bijo, kad ji būtų iškelta dėl tiesos. Sela. Psalmynas 60:4

Išgirsk mano balsą, Dieve, mano maldoje: apsaugok mano gyvybę nuo priešo baimės. Ir visi žmonės bijosis ir skelbs Dievo darbą, nes jie išmintingai apmąstys Jo darbus. Psalmyno 64:1,9

Ateikite ir klausykite visi, kurie bijote Dievo, ir aš papasakosiu, ką jis padarė mano sielai. (Psalmyno 66:16)

Telaimina mus Dievas, ir Jo bijosis visi žemės pakraščiai. (Psalmyno 67:7)

Jie bijos tavęs, kol švies saulė ir mėnulis, per visas kartas. Psalmynas 72:5

Tikrai, Jo išgelbėjimas arti tų, kurie Jo bijo, kad šlovė apsigyventų mūsų krašte. Psalmyno 85:9

Viešpatie, mokyk mane savo kelio; aš vaikščiosiu Tavo tiesoje; suvienyk mano širdį, kad bijotum Tavo vardo. (Psalmyno 86:11)

Kas pažįsta tavo rūstybės galią? Koks tavo baimės jausmas, toks ir tavo įniršis. (Psalmyno 90:11)

Jis tikrai išgelbės tave nuo paukštmedžio spąstų ir nuo bjauraus maro. Savo plunksnomis jis pridengs tave, po jo sparnais tu slėpsiesi. Jo tiesa bus tavo skydas ir šarvas. Tau nereikės bijoti nakties siaubo, dieną skriejančios strėlės, maro, slankiojančio tamsoje, ir vidurdienį niokojančio siautulio. Psalmių 91:3-6

Garbinkite Viešpatį šventumo grožiu! Bijokite Jo visa žemė! (Psalmyno 96:9)

Tad pagonys bijos Viešpaties vardo ir visi žemės karaliai – Tavo šlovės. (Psalmyno 102:15)

Kaip dangus yra aukštai virš žemės, taip didelis yra Jo gailestingumas tiems, kurie Jo bijo. Kaip tėvas gailisi savo vaikų, taip Viešpats gailisi tų, kurie Jo bijo. Bet Viešpaties gailestingumas per amžius tiems, kurie Jo bijo, ir Jo teisumas vaikų vaikams. Psalmyno 103:11, 13, 17

Egiptas džiaugėsi jiems išvykstant, nes juos apėmė baimė. Psalmynas 105:38

Jis davė maisto tiems, kurie Jo bijo, Jis per amžius atsimins Savo sandorą. Viešpaties baimė – išminties pradžia. Geras supratimas yra visiems, kurie vykdo Jo įsakymus. Jo šlovė amžina. Psalmių 111:5,10

Jis nebijos piktos žinios, tvirta jo širdis, pasitikinti Viešpačiu. Jo širdis tvirta, jis nebijos, kol nepamatys savo priešų pavydo. (Psalmyno 112:7-8)

Jūs, kurie bijote Viešpaties, pasitikėkite Viešpačiu! Jis – jūsų pagalba ir skydas. Jis laimins tuos, kurie bijo Viešpaties, mažus ir didelius. (Psalmyno 115:11, 13)

Tegul tie, kurie bijo Viešpaties, sako: „Jo gailestingumas amžinas. Viešpats yra su manimi, aš nebijosiu. Ką gali man padaryti žmogus?“ (Psalmių 118:4, 6)

Įtvirtink savo žodį savo tarnui, kuris Tavęs bijo. Nukreipk nuo manęs pajuoką, kurios bijau, nes Tavo sprendimai geri. Aš esu draugas visų, kurie Tavęs bijo ir laikosi Tavo įsakų. Tie, kurie Tavęs bijo, džiaugsis, mane pamatę, nes aš pasitikiu Tavo žodžiu. Tegul pas mane atsigręžia tie, kurie Tavęs bijo, ir tie, kurie žino Tavo liudijimus. Mano kūnas dreba iš Tavęs baimės, ir aš bijausi Tavo sprendimų. Psalmių 119:38,39,63,74,79,120

Šlovinkite Viešpatį, Levio namai! Jūs, kurie bijote Viešpaties, šlovinkite Viešpatį! Psalmynas 135:20

Jis išpildys tų, kurie Jo bijo, troškimą, išgirs jų šauksmą ir juos išgelbės. (Psalmyno 145:19)

Viešpats gėrisi tais, kurie Jo bijo, kurie laukia Jo gailestingumo. Psalmyno 147:11

O kas manęs klauso, gyvens saugiai ir bus ramus, nebijodamas pikto. Patarlių 1:33

Tada suprasi Viešpaties baimę ir atrasi Dievo pažinimą. Patarlių 2:5

Nebūk išmintingas savo akyse. Bijok Viešpaties ir venk pikto. Kai atsigulsi, nebijosi, atsigulsi ir tavo miegas bus saldus. Nebijok staigios baimės, nedorėlio sunaikinimo, kai jis ateis. Patarlių 3:7, 24-25

Viešpaties baimė – nekęsti pikto. Išdidumo, arogancijos, pikto kelio ir klastingos burnos aš nekenčiu. Patarlių 8:13

Viešpaties baimė – išminties pradžia, o Šventojo pažinimas – supratimas. Patarlių 9:10

Viešpaties baimė pailgina dienas, o nedorėlių metai sutrumpės. Patarlių 10:27

Viešpaties baimėje – tvirtas pasitikėjimas, ir jo vaikai turės prieglobstį. Viešpaties baimė – gyvenimo šaltinis, padedantis išvengti mirties spąstų. Patarlių 14:26-27

Geriau mažai su Viešpaties baime, negu didelis lobis su juo ir vargu. Viešpaties baimė – išminties pamokymas, o prieš garbę eina nuolankumas. Patarlių 15:16, 33

Gailestingumu ir tiesa apvaloma nedorybė, ir Viešpaties baimė padeda išvengti pikto. Patarlių 16:6

Viešpaties baimė veda į gyvenimą; kas ją turi, tas liks patenkintas, jo ne aplankys nelaimė. Patarlių 19:23

Nuolankumas ir Viešpaties baimė – turtas, garbė ir gyvenimas. Patarlių 22:4

„Nepavydėk savo širdimi nusidėjėliams, bet bijok Viešpaties visą dieną.“ Patarlių 23:17

Mano sūnau, bijok Viešpaties ir karaliaus ir nesikišk į tuos, kurie linkę keistis. Patarlių 24:21

Nedorėliai bėga, kai niekas jų vejasi, o teisieji drąsūs kaip liūtas. Patarlių 28:1

Žmogaus baimė įvilioja spąstus, bet kas pasitiki Viešpačiu, tas bus išgelbėtas. Patarlių 29:25

Ji nebijo sniego dėl savo namų, nes visi jos namai vilki skaisčiai raudonais drabužiais. Patarlių 31:21

Žinau, kad visa, ką Dievas daro, tai pasiliks amžinai: nieko negalima prie to pridėti, nieko negalima iš to atimti. Ir Dievas tai daro, kad žmonės Jo bijotų. (Mokytojo 3:14)

Nes daugybėje sapnų ir daugybėje žodžių slypi ir įvairios tuštybės; bijok Dievo. (Mokytojo 5:7)

Kas lygus išminčiui ir kas žino, ką reikia suprasti? Žmogaus išmintis nušviečia jo veidą ir jo veido drąsa pasikeičia. Nors nusidėjėlis šimtą kartų daro pikta ir jo dienos prailgėja, aš tikrai žinau, kad bus gerai tiems, kurie bijo Dievo, kurie jo akivaizdoje bijo. Mokytojo 8:1,12

Paklausykime viso reikalo išvados: bijok Dievo ir laikykis jo įsakymų, nes tai yra visa žmogaus pareiga. (Mokytojo 12:13)

Pranašai

Įeik į uolą ir pasislėpk dulkėse, bijodamas Viešpaties ir dėl Jo didybės šlovės. Jie skęs uolų plyšiuose ir žemės urvuose, bijodami Viešpaties ir dėl Jo didybės šlovės, kai Jis pakils baisiai sudrebinti žemę. Kad įeitų į uolų plyšius ir į šiurkščių uolų viršūnes, bijodami Viešpaties ir dėl Jo didybės šlovės, kai Jis pakils baisiai sudrebinti žemę. Izaijo 2:10, 19, 21

Susitarkite, ir tai žlugs; tarkite žodį, ir jis nebus įgyvendintas, nes Dievas yra su mumis. Nes Viešpats taip kalbėjo man galinga ranka ir įsakė man neiti šios tautos keliu, sakydamas: „Nesakykite ‘sąjunga’ visiems, kuriems ši tauta sakys ‘sąjunga’; nebijokite jų baimės ir nedrebėkite. Pašventinkite patį kareivijų Viešpatį! Tegul Jis būna jūsų baimė ir tebūna jūsų siaubas!“ Izaijo 8:10-13

Todėl taip sako Viešpats, kareivijų Dievas: „Mano tauta, gyvenanti Sione, nebijok Asiro! Jis nubaus tave lazda ir pakels prieš tave savo lazdą kaip Egiptas. Dar trumpa valandėlė, ir liausis mano įniršis ir rūstybė dėl jų sunaikinimo.“ Izaijo 10:24-25

Ir ant jo ilsėsis Viešpaties dvasia – išminties ir supratimo dvasia, patarimo ir galybės dvasia, pažinimo ir Viešpaties baimės dvasia. Ir Jis padarys jį greitą nuovoką dėl Viešpaties baimės. Jis neteis pagal tai, ką mato jo akys, ir nebars pagal tai, ką girdi jo ausys. Izaijo 11:2-3

Štai Dievas – mano išgelbėjimas! Juo pasitikėsiu ir nebijau, nes Viešpats DIEVAS – mano stiprybė ir mano giesmė; Jis tapo mano išgelbėjimu. Izaijo 12:2

Viešpatie, Tu esi mano Dievas; aš aukštinsiu Tave, šlovinsiu Tavo vardą, nes Tu padarei nuostabių dalykų; Tavo senovės patarimai yra ištikimybė ir tiesa. Tu pavertei miestą griuvėsiais, įtvirtintą miestą – griuvėsiais; svetimšalių rūmai nebebus miestas, jie niekada nebus atstatyti. Todėl Tave šlovins stiprios tautos, Tavęs bijos baisių tautų miestai. Izaijo 25:1-3

Bet kai jis matys savo vaikus, mano rankų darbą, tarp savęs, jie šventins mano vardą, šventins Jokūbo Šventąjį ir bijos Izraelio Dievo. Izaijo 29:23

Nes taip man kalbėjo VIEŠPATS: „Kaip liūtas ir jaunas liūtas riaumoja ant savo grobio, kai prieš jį sušaukiama minia piemenų, jis nebijos jų balso ir nesigėdys jų triukšmo. Taip kareivijų VIEŠPATS nužengs kovoti už Siono kalną ir jo aukštumas.“ Izaijo 31:4

Išmintis ir žinojimas bus tavo laikų fiksacija ir išgelbėjimo stiprybė. Viešpaties baimė – jo turtas. (Izaijo 33:6)

„Sakykite tiems, kurie baimę slegia: ‘Būkite stiprūs, nebijokite! Štai jūsų Dievas ateis su kerštu, Dievas su atlygiu; jis ateis ir jus išgelbės.’“ Izaijo 35:4

Izaijas jiems tarė: „Taip sakykite savo valdovui: ‘Taip sako Viešpats: ‘Nebijok žodžių, kuriuos girdėjai, kuriais Asirijos karaliaus tarnai mane piktžodžiavo. Štai aš siųsiu jam dvasią, ir jis išgirs gandą ir grįš į savo kraštą; ir aš jį nubausiu kardu jo paties krašte.’“ Izaijo 37:6-7

Sione, geros žinios nešėjau, užlipk į aukštą kalną! Jeruzale, geros žinios nešėjau, pakelk savo balsą galingai, pakelk jį, nebijok! Sakyk Judo miestams: „Štai jūsų Dievas!“ Izaijo 40:9

Jie padėjo kiekvienas savo artimui ir sakė kiekvienas savo broliui: „Būk drąsus! Nebijok, nes Aš esu su tavimi! Nenusimink, nes Aš esu tavo Dievas! Aš tave sustiprinsiu, aš tau padėsiu, aš tave palaikysiu savo teisumo dešine. Nes Aš, Viešpats, tavo Dievas, laikysiu tavo dešinę ranką ir sakysiu tau: „Nebijok, aš tau padėsiu!“ Nebijok, kirmele Jokūbe, ir jūs, Izraelio vyrai! Aš tau padėsiu, – sako Viešpats, – ir tavo atpirkėjas, Izraelio Šventasis.“ Izaijo 41:6, 10, 13–14

Bet dabar taip sako Viešpats, kuris tave sukūrė, Jokūbai, ir kuris tave sutvėrė, Izraeli: „Nebijok, nes aš tave išpirkau, pašaukiau tave vardu; tu esi mano. Nebijok, nes aš esu su tavimi! Aš parvesiu tavo palikuonis iš rytų ir surinksiu tave iš vakarų.“ Izaijo 43:1,5

Taip sako Viešpats, kuris tave sukūrė ir suformavo nuo pat įsčių, kuris tau padės: „Nebijok, Jokūbai, mano tarne, ir tu, Jesurūne, kurį aš išsirinkau. Nebijok ir nedrebėk! Argi Aš tau nuo to laiko nepranešiau ir nepaskelbiau? Jūs esate mano liudytojai. Ar yra kitas Dievas be manęs? Taip, nėra kito Dievo, Aš nepažįstu jokio.“ Izaijo 44:2,8

Klausykite manęs, kurie pažįstate teisumą, žmonės, kurių širdyje yra mano įstatymas! Nebijokite žmonių pajuokos, nedrebėkite jų keiksmų. Kandys juos suės kaip drabužį, kirminas – kaip vilną. Bet mano teisumas bus amžinas, o mano išgelbėjimas – iš kartos į kartą. Izaijo 51:7-8

Aš, aš esu tas, kuris jus guodžia. Kas tu toks, kad bijotum mirštančio žmogaus, žmogaus sūnaus, kuris pavirs į žolę? (Izaijo 51:12)

Nebijok, nes nebūsi sugėdinta, ir nebūk sugėdinta, nes nebūsi sugėdinta. Pamirši savo jaunystės gėdą ir nebeprisiminsi savo našlystės panieka. Tu būsi įtvirtinta teisume, toli nuo priespaudos, nes nebijosi, ir nuo siaubo, nes jis tavęs nepriartės. Izaijo 54:4,14

Ir ko tu bijojai ar bijojai, kad melavai ir manęs neprisimenei, neėmei to į širdį? Argi aš netylėjau nuo senų laikų, ir tu manęs nebijojai? (Izaijo 57:11)

Tad jie bijos Viešpaties vardo vakaruose ir Jo šlovės saulėtekyje. Kai priešas ateis kaip potvynis, Viešpaties Dvasia pakels prieš jį vėliavą. Izaijo 59:19

Nebijok jų veido, nes Aš esu su tavimi ir tave išgelbėsiu, – sako Viešpats.“ Jeremijo 1:8

Jie stovi tiesiai kaip palmė, bet nekalba: juos reikia nešti, nes jie negali paeiti. Nebijokite jų, nes jie negali daryti pikto, nei daryti gera. Kas gi nebijotų tavęs, tautų Karaliau? Juk tau tai priklauso. Tarp visų tautų išminčių ir visose jų karalystėse nėra nė vieno tau lygaus. Jeremijo 10:5,7

„Aš paskirsiu jiems ganytojus, kurie juos ganys; jie daugiau nebebijos, nebenusigąs ir nieko netrūks“, – sako Viešpats. Jeremijo 23:4

Todėl nebijok, mano tarne Jokūbai, – tai Viešpaties žodis, – ir nenusigąsk, Izraeli! Aš išgelbėsiu tave iš toli ir tavo palikuonis iš tremties žemės. Jokūbas sugrįš ir bus ramus, ramus, ir niekas jo negąsdins. Jeremijo 30:10

Aš duosiu jiems vieną širdį ir vieną kelią, kad jie amžinai bijotų manęs savo ir savo vaikų gerovei. Aš sudarysiu su jais amžiną sandorą, kad nenukrypsiu nuo jų ir nedarysiu jiems gera, bet įdėsiu savo baimę į jų širdis, kad jie neatsitrauktų nuo manęs. Jeremijo 32:39-40

„Bet tą dieną Aš tave išgelbėsiu, – sako Viešpats, – ir tu nebūsi atiduotas į rankas tų vyrų, kurių bijai.“ Jeremijo 39:17

„Nebijokite Babilono karaliaus, kurio bijote; nebijokite jo, – sako Viešpats. – Aš esu su jumis, kad jus išgelbėčiau ir išvaduočiau iš jo rankos.“ Jeremijo 42:11

„Nebijok, mano tarne Jokūbai, ir nenusigąsk, Izraeli! Aš išgelbėsiu tave iš toli ir tavo palikuonis iš jų nelaisvės žemės. Jokūbas sugrįš ir bus ramus bei patogus, ir niekas jo negąsdins. Nebijok, mano tarne Jokūbai, – sako Viešpats, – nes Aš esu su tavimi! Aš sunaikinsiu visas tautas, į kurias tave išvariau. Bet tavęs visiškai nesunaikinsiu, bet saikingai tave pataisysiu, tačiau nepaliksiu tavęs visiškai nenubausto.“ Jeremijo 46:27-28

„Žmogaus sūnau, nebijok jų ir nebijok jų kalbų, nors tave ir erškėčiai bei usnys teršia, ir tu gyveni tarp skorpionų. Nebijok jų kalbų ir nedrebėk jų žvilgsnių, nors jie maištingi namai.“ Ezechielio 2:6

„Padariau tavo kaktą kietesniu už titnagą kaip adamsą. Nebijok jų ir nenusigąsk jų žvilgsnių, nors jie maištingi namai.“ Ezechielio 3:9

Taip sako Viešpats Dievas: „Aš sunaikinsiu stabus ir padarysiu galą jų atvaizdams Nofe; nebebus daugiau Egipto žemės kunigaikščio. Aš sukelsiu baimę Egipto žemėje.“ Ezechielio 30:13

Jie daugiau nebebus pagonių grobis ir jų nebeės laukiniai žvėrys; jie gyvens saugiai ir niekas jų negąsdins. Ezechielio 34:28

Po to jie kęs savo gėdą ir visus savo nusikaltimus, kuriais man nusikalto, gyvendami saugiai savo žemėje ir niekas jų negąsdino. Ezechielio 39:26

„Aš įsakau, kad visose mano karalystės valdose žmonės drebėtų ir bijotų Danieliaus Dievo, nes jis yra gyvasis Dievas, ištikimas per amžius, jo karalystė nebus sunaikinta, ir jo viešpatavimas tęsis iki galo.“ Danieliaus 6:26

Tada jis man tarė: „Nebijok, Danieliau! Nuo pirmos dienos, kai pasiryžai suprasti ir drausminti save savo Dievo akivaizdoje, tavo žodžiai buvo išgirsti, ir aš atėjau dėl tavo žodžių.“ Ir jis tarė: „O labai mylimas vyre, nebijok! Ramybė tau! Būk stiprus, taip, būk stiprus!“ Kai jis kalbėjo su manimi, aš įgavau jėgų ir tariau: „Tekalba mano viešpatie, nes tu mane sustiprinai.“ Danieliaus 10:12,19

„Po to izraelitai sugrįš ir ieškos Viešpaties, savo Dievo, ir Dovydo, savo karaliaus, ir bijos Viešpaties bei Jo gerumo paskutinėmis dienomis.“ Ozėjo 3:5

Nebijok, žeme! Džiūgauk ir džiūgauk, nes Viešpats darys didelių dalykų. Nebijok, lauko žvėrys! Dykumos ganyklos žels, medžiai duos vaisių, figmedžiai ir vynmedžiai duos vaisių. (Joelio 2:21-22)

Jis jiems tarė: „Aš esu hebrajas ir bijau Viešpaties, dangaus Dievo, kuris Kūrė jūrą ir sausumą.“ Jonos 1:9

Bet jie sėdės kiekvienas po savo vynmedžiu ir figmedžiu, ir niekas jų negąsdins, nes tai kalbėjo kareivijų Viešpaties lūpos. Michėjo 4:4

Jie laižys dulkes kaip gyvatės, išlįs iš savo urvų kaip žemės kirminai. Jie bijos Viešpaties, mūsų Dievo, ir drebės dėl tavęs. Michėjo 7:17

Viešpatie, išgirdau tavo kalbą ir nusigandau. Viešpatie, atgaivink savo darbą metų viduryje, metų viduryje apreikšk; rūstybėje atsimink gailestingumą. Habak 3:2

Izraelio likutis nedarys nedorybės ir nekalbės melo, jų burnoje nebus rasta apgaulingo liežuvio. Jie ganysis ir gulės, ir niekas jų negąsdins. Tą dieną bus sakoma Jeruzalei: „Nebijok!“ ir Sionui: „Nenuleiskite rankų!“ Sofonijo 3:13, 16

Tada Šaltielio sūnus Zerubabelis ir vyriausiasis kunigas Jozuė, Jehodadako sūnus, ir visas tautos likutis pakluso Viešpaties, savo Dievo, balsui ir pranašo Hagajo žodžiams, kaip Viešpats, jų Dievas, jį buvo siuntęs, ir tauta bijojo Viešpaties. Ag 1,12

Pagal sandorą, kurią sudariau su jumis, kai išėjote iš Egipto, mano dvasia pasilieka tarp jūsų. Nebijokite. Ag 2, 5

Ir atsitiks, kad kaip jūs buvote prakeiksmas tarp pagonių, Judo ir Izraelio namai, taip aš jus išgelbėsiu, ir jūs būsite palaiminimas. Nebijokite, tebūna jūsų rankos stiprios. Taip ir aš šiomis dienomis galvojau padaryti gera Jeruzalei ir Judo namams. Nebijokite. Zacharijo 8:13,15

Sūnus gerbia savo tėvą, o tarnas – savo šeimininką. Jei tad Aš esu tėvas, kur mano garbė? O jei Aš esu šeimininkas, kur mano baimė? – sako kareivijų Viešpats jums, kunigai, kurie niekinate mano vardą. Ir jūs sakote: „Kaip mes niekiname tavo vardą?“ Malachijaus 1:6

Mano sandora su juo buvo gyvenimo ir ramybės sandora; aš jam tai daviau dėl baimės, su kuria jis bijojo manęs ir drebėjo mano vardo akivaizdoje. Malachijaus 2:5

Bet jums, kurie bijote mano vardo, užtekės teisumo saulė su gydančiu sparnais; ir jūs išeisite ir užaugsite kaip tvarto veršiai. Malachijaus 4:2

Evangelijos

Jam apie tai galvojant, štai sapne pasirodė jam Viešpaties angelas ir tarė: „Juozapai, Dovydo sūnau, nebijok parsivesti pas save savo žmonos Marijos, nes jos vaisius yra iš Šventosios Dvasios.“ Mato 1:20

Ir jis jiems tarė: „Kodėl jūs tokie bailūs, mažatikiai?“ Tada jis atsikėlė, sudraudė vėjus ir ežerą, ir pasidarė visiškai ramu. Mato 8:26

Todėl jų nebijokite, nes nėra nieko uždengto, kas nebūtų atskleista, ir nieko paslėpto, kas nepasidarytų žinoma. Nebijokite tų, kurie žudo kūną, bet negali užmušti sielos; verčiau bijokite to, kuris gali pražudyti ir sielą, ir kūną pragare. Todėl nebijokite – jūs vertesni už daugybę žvirblių. Mato 10:26, 28, 31

Ketvirtos nakties sargybos metu Jėzus atėjo pas juos, eidamas ežeru. Mokiniai, pamatę jį einantį ežeru, išsigando ir tarė: „Tai šmėkla!“ Ir jie iš baimės šaukė. Bet Jėzus tuojau pat jiems prabilo: „Būkite drąsūs! Tai aš! Nebijokite!“ Mato 14:25-27

Jam dar tebekalbant, štai šviesus debesis apgaubė juos, ir štai balsas iš debesies prabilo: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš labai džiaugiuosi. Klausykite jo!“ Tai išgirdę, mokiniai puolė ant veido ir labai išsigando. Tada Jėzus priėjo, palietė juos ir tarė: „Kelkitės, nebijokite!“ Mato 17:5-7

Angelas atsakė moterims: „Nebijokite! Žinau, kad ieškote Jėzaus, kuris buvo nukryžiuotas.“ Jos greitai paliko kapą su baime ir dideliu džiaugsmu ir bėgo pranešti jo mokiniams. Tada Jėzus joms tarė: „Nebijokite! Eikite ir pasakykite mano broliams, kad eitų į Galilėją, ir ten jie mane pamatys.“ Mato 28:5, 8, 10

Ir jis tarė jiems: „Kodėl jūs tokie bailūs? Kodėl neturite tikėjimo?“ Morkaus 4:40

Jam dar tebekalbant, atėjo sinagogos vyresniojo padėjėjai ir tarė: „Tavo duktė mirusi, kam dar vargini Mokytoją?“ Išgirdęs žodžius, Jėzus tarė sinagogos vyresniajam: „Nebijok, tik tikėk!“ Morkaus 5:35-36

Visi jį matė ir išsigando. Ir tuojau jis prabilo su jais ir tarė: „Būkite drąsūs! Tai Aš, nebijokite!“ Morkaus 6:50

Atėjo Juozapas iš Arimatėjos, garbingas tarybos narys, kuris irgi laukė Dievo karalystės, drąsiai įėjo pas Pilotą ir paprašė Jėzaus kūno (Morkaus 15:43).

Bet angelas jam tarė: „Nebijok, Zacharijau, nes tavo malda išklausyta. Tavo žmona Elžbieta pagimdys tau sūnų, ir tu jį pavadinsi Jonu.“ Angelas jai tarė: „Nebijok, Marija, nes radai malonę Dievo akyse.“ Lk 1, 13. 30

Ir angelas jiems tarė: „Nebijokite! Štai aš jums skelbiu didelį džiaugsmą, kuris bus visai tautai.“ Lk 2,10

Taip pat ir Jokūbas bei Jonas, Zebediejaus sūnūs, kurie buvo Simono bendrininkai. Jėzus tarė Simonui: „Nebijok! Nuo šiol žmones gaudysi!“ Visi apstulbo, šlovino Dievą ir buvo apimti baimės, sakydami: „Šiandien matėme keistų dalykų.“ Lk 5, 10.26

Visus apėmė baimė, ir jie šlovino Dievą, sakydami: „Didis pranašas iškilo tarp mūsų ir: Dievas aplankė savo tautą.“ Lk 7,16

Ir jis paklausė jų: „Kur jūsų tikėjimas?“ Jie išsigandę stebėjosi ir klausinėjo vienas kito: „Kas gi jis per žmogus?! Jis įsakinėja net vėjams ir vandeniui, ir tie jo klauso!“ Lk 8,25

Išgirdęs tai, Jėzus jam atsakė: „Nebijok! Tik tikėk, ir ji bus išgydyta.“ Lk 8, 50

Ir aš jums sakau, savo draugams: nebijokite tų, kurie užmuša kūną ir po to nieko daugiau negali padaryti. Bet aš jus iš anksto įspėsiu, ko turite bijoti: bijokite to, kuris, nužudęs, turi galią įmesti į pragarą. Taip, aš jums sakau: bijokite jo! Bet net jūsų galvos plaukai visi suskaičiuoti. Todėl nebijokite: jūs vertesni už daugybę žvirblių. Nebijokite, mažoji kaimene, nes jūsų Tėvas panorėjo duoti jums karalystę. Lk 12, 4-5. 7. 32

Taigi, nuirdavę apie dvidešimt penkis ar trisdešimt stadijų, jie pamatė Jėzų, einantį ežeru ir artėjantį prie valties. Jie išsigando. Bet jis jiems tarė: „Tai aš, nebijokite!“ Jono 6:19-20

Bet štai jis kalba drąsiai, ir jie jam nieko nesako. Ar valdovai tikrai žino, kad jis yra Kristus? (Jn 7, 26)

Nebijok, Siono dukra! Štai tavo Karalius ateina, jodėdamas ant asilo jauniklio. (Jn 12, 15)

Ramybę palieku jums, duodu jums savo ramybę. Ne kaip duoda pasaulis, taip ir duodu. Tenebūgštauja jūsų širdys ir tenebijo. (Jn 14, 27)

Aktai

Ir kiekvieną apėmė baimė, nes apaštalai darė daug stebuklų ir ženklų. (Apd 2, 43)

Matydami Petro ir Jono drąsą ir supratę, kad jie yra neišmanantys ir neišmanantys vyrai, jie stebėjosi ir pažino juos, kad jie buvo su Jėzumi. Ir dabar, Viešpatie, pažvelk į jų grasinimus ir suteik savo tarnams, kad jie su visa drąsa skelbtų tavo žodį. Jiems pasimeldus, sudrebėjo vieta, kurioje jie buvo susirinkę, ir visi prisipildė Šventosios Dvasios ir drąsiai kalbėjo Dievo žodį. (Apd 4, 13. 29. 31)

Išgirdęs šiuos žodžius, Ananijas parkrito ir atidavė dvasią. Didelė baimė apėmė visus, kurie tai girdėjo. Didelė baimė apėmė visą bažnyčią ir visus, kurie tai girdėjo. (Apd 5, 5, 11)

Barnabas pasiėmė jį, nuvedė pas apaštalus ir papasakojo jiems, kaip jis kelyje matęs Viešpatį, kaip šis su juo kalbėjęs ir kaip Damaske drąsiai pamokslavęs Jėzaus vardu. Jis drąsiai kalbėjo Viešpaties Jėzaus vardu ir ginčijosi su graikais, bet tie stengėsi jį nužudyti. Tuomet bažnyčios visoje Judėjoje, Galilėjoje ir Samarijoje rado ramybę, buvo statomos ir daugėjo, vaikščiodamos su Viešpaties baime ir Šventosios Dvasios paguoda. (Apd 9, 27–29, 31)

Tada Paulius atsistojo, pamojo ranka ir tarė: „Izraelio vyrai ir jūs, kurie bijote Dievo, paklausykite!“ Paulius ir Barnabas drąsiai tarė: „Dievo žodis pirmiausia turėjo būti paskelbtas jums. Bet kadangi jūs jį atmetate ir laikote save nevertais amžinojo gyvenimo, štai mes kreipiamės į pagonis.“ Apaštalų darbų 13:16,46

Taigi jie ten pasiliko ilgą laiką, drąsiai kalbėdami Viešpatyje, kuris liudijo savo malonės žodį ir davė ženklų bei stebuklų per jų rankas. (Apd 14, 3)

Naktį Viešpats regėjime prabilo Pauliui: „Nebijok, bet kalbėk ir netylėk! Nes Aš esu su tavimi, ir niekas neužpuls tavęs, kad tau pakenktų, nes šiame mieste turiu daug žmonių.“ Apaštalų darbai 18:9-10

Jis pradėjo drąsiai kalbėti sinagogoje. Išgirdę jį, Akvilas ir Priscilla pasikvietė jį pas save ir nuodugniau išaiškino jam Dievo kelią. (Apd 18, 26)

Jis nuėjo į sinagogą ir tris mėnesius drąsiai kalbėjo, aiškindamas ir įtikinėdamas žmones apie Dievo karalystę. Apie tai sužinojo visi Efeze gyvenantys žydai ir graikai. Visus apėmė baimė, ir Viešpaties Jėzaus vardas buvo išaukštintas. (Apd 19, 8, 17)

„Nebijok, Pauliau, tu turi stoti prieš ciesorių. Ir štai Dievas tau davė visus, kurie plaukia su tavimi.“ Apaštalų darbų 27:24

Iš ten, išgirdę apie mus, broliai atėjo mūsų pasitikti iki Apijaus forumo ir Trijų tavernų. Juos pamatęs, Paulius dėkojo Dievui ir įgavo drąsos. Apd 28,15

Laiškai

Bet Izaijas drąsiai sako: „Mane rado tie, kurie manęs neieškojo, apsireiškiau tiems, kurie apie mane neklausinėjo.“ Romiečiams 10:20

Jos buvo nulaužtos dėl netikėjimo, o tu stovi tikėjimu. Nebūk išdidus, bet bijok! (Romiečiams 11:20)

Valdovai nėra gerų darbų baimė, bet blogio. Tad ar nebijosi valdžios? Daryk gera, ir sulauksi iš jos pagyrimo. Juk jis yra Dievo tarnas tavo labui. Bet jei darai bloga, bijok, nes jis ne veltui nešioja kalaviją, nes jis yra Dievo tarnas, keršytojas, kad įvykdytų rūstybę darončiam pikta. Todėl atiduokite visiems, kas priklauso: kam priklauso duoklė; kam paprotys – paprotys; kam baimė – baimė; kam pagarba – garbė. Romiečiams 13:3-4,7

Vis dėlto, broliai, rašiau jums dar drąsiau, tam tikru būdu primindamas jus dėl Dievo man suteiktos malonės, Romiečiams 15:15

O jeigu atvyks Timotiejus, pasirūpinkite, kad jis galėtų būti pas jus be baimės, nes jis dirba Viešpaties darbą, kaip ir aš. (1 Korintiečiams 16:10)

Taigi, mylimieji, turėdami tokius pažadus, apsivalykime nuo visos kūno ir dvasios nešvaros, tobulindami šventumą Dievo baimėje. Didelė mano drąsa jus garbinti, didelis mano pasigyrimas jumis. Esu kupinas paguodos ir be galo džiaugiuosi visuose mūsų sielvartuose. (2 Korintiečiams 7:1, 4)

Aš, Paulius, jus maldauju Kristaus romumu ir švelnumu, kuris jūsų akivaizdoje esu pažemintas, o išvykęs – drąsus jūsų atžvilgiu. Prašau jus, kad, būdamas jūsų akivaizdoje, nebūčiau drąsus su tuo pasitikėjimu, kuriuo, manau, galįs drąsiai kalbėti prieš kai kuriuos, kurie mano, kad mes gyvenome pagal kūną. (2 Korintiečiams 10:1-2)

Kalbu apie pajuoką, lyg būtume buvę silpni. Tačiau jei kas nors drąsiai elgiasi (kalbu kvailai), esu drąsus ir aš. (2 Korintiečiams 11:21)

Kuriame per tikėjimą Juo turime drąsą ir užtikrintą prieigą (Efeziečiams 3:12)

Paklusnūs vieni kitiems Dievo baimėje (Efeziečiams 5:21).

Tarnai, būkite klusnūs savo šeimininkams pagal kūną su baime ir drebėjimu, nuoširdžiai, kaip Kristui; Efeziečiams 6:5

Ir dėl manęs, kad man būtų duotas žodis, idant galėčiau drąsiai atverti burną ir paskelbti Evangelijos paslaptį, kurios pasiuntinys esu ir būdamas kalinys, kad galėčiau drąsiai apie ją kalbėti, kaip privalau kalbėti. (Efeziečiams 6:19-20)

Ir daugelis brolių Viešpatyje, įgavę pasitikėjimo mano pančiais, daug drąsiau be baimės skelbia žodį. (Filipiečiams 1:14)

Nuoširdžiai laukiu ir turiu viltį, kad niekuo neliksiu sugėdintas, bet, kaip visada, taip ir dabar Kristus bus išaukštintas mano kūne – ar gyvenimu, ar mirtimi. (Filipiečiams 1:20)

Todėl, mano mylimieji, kaip visada paklusdavote, ne tik man esant tarp jūsų, bet ir dar labiau dabar, man nesant, darbuokitės savo išgelbėjimui su baime ir drebėdami. Filipiečiams 2:12

Tie, kurie gerai tarnavo diakono pareigose, įgyja gerą vardą ir didelę drąsą tikėjime Kristumi Jėzumi. (1 Timotiejui 3:13)

Nes Dievas davė mums ne baimės dvasią, bet galybės, meilės ir sveiko proto dvasią. (2 Timotiejui 1:7)

Bet net ir po to, kai anksčiau kentėjome ir buvome gėdingai persekiojami Filipuose, kaip žinote, mes drąsiai skelbėme jums Dievo Evangeliją su daug ginčų. 1 Tesalonikiečiams 2:2

Todėl, nors Kristuje galiu drąsiai tau įsakyti, kas tau tinka, vis dėlto dėl meilės labiau prašau, būdamas toks kaip Paulius, senolis, o dabar ir Jėzaus Kristaus kalinys. (Filemonui 1:8-9)

Kadangi vaikai turi kūną ir kraują, tai ir jis lygiai juos priėmė, kad mirtimi sunaikintų tą, kuris turėjo mirties valdžią, tai yra velnią, ir išvaduotų tuos, kurie, bijodami mirties, visą gyvenimą buvo vergijoje. (Hbr 2, 14-15)

Tad drąsiai ženkime prie malonės sosto, kad patirtume gailestingumą ir rastume malonę pagalbai reikiamu metu (Hbr 4, 16).

Taigi, broliai, turime drąsos įeiti į Švenčiausiąją per Jėzaus kraują nauju ir gyvu keliu, kurį Jis mums pašventino per uždangą, tai yra per savo kūną; Hebrajams 10:19-20

Baisu pakliūti į gyvojo Dievo rankas. (Hebrajams 10:31)

Tikėjimu Nojus, Dievo įspėtas apie tuo metu nematomus dalykus, su baime pastatė arką savo namams išgelbėti; ir tikėjimu jis pasmerkė pasaulį ir paveldėjo teisumą iš tikėjimo. Tikėjimu Mozė, gimus, tris mėnesius buvo slėptas savo tėvų, nes matė, kad vaikas gražus, ir nebijojo karaliaus įsakymo. (Hbr 11, 7, 23)

Todėl, gaudami nesudrebinamą karalystę, būkime maloningi, kad galėtume Dievui deramai tarnauti su pagarba ir baime. (Hbr 12, 28)

Jūsų bendravimas tebūna be godumo, būkite patenkinti tuo, ką turite, nes Jis yra pasakęs: „Niekada tavęs nepaliksiu ir neapleisiu.“ Tad galime drąsiai sakyti: „Viešpats – mano padėjėjas, aš nebijosiu!“ (Hbr 13, 5–6)

Gerbkite visus. Mylėkite broliją. Bijokite Dievo. Gerbkite karalių. Tarnai, būkite klusnūs savo šeimininkams su visa baime, ne tik geriems ir švelniems, bet ir nedorėliams. 1 Petro 2:17-18

Kaip Sara paklausė Abraomo, vadindama jį viešpačiu. Jūs esate jo dukterys, jei tik darote gera ir nedrebate jokios baimės. Bet jei ir kentėtumėte dėl teisumo, esate laimingos. Nebijokite jų baimės ir nedrebėkite. Bet šventinkite Viešpatį Dievą savo širdyse ir būkite visada pasiruošę atsakyti kiekvienam, kuris klausia apie jumyse esančią viltį, su romumu ir baime. 1 Petro 3:6,14-15

Tuo mūsų meilė tapo tobula, kad teismo dieną galėtume drąsiai laukti teismo, nes koks jis yra, tokie ir mes esame šiame pasaulyje. Meilėje nėra baimės, bet tobula meilė išveja baimę, nes baimė kankina. Kas bijo, tas nėra tobulas meilėje. 1 Jono 4:17-18

Apreiškimas

Jį pamačiusi, puoliau jam po kojų lyg negyvas. Jis uždėjo ant manęs savo dešinę ir tarė: „Nebijok! Aš esu Pirmasis ir Paskutinis!“ Apreiškimo 1:17

Nebijok tų dalykų, kuriuos reikės kentėti! Štai velnias įmes kai kuriuos iš jūsų į kalėjimą, kad būtumėte išbandyti, ir jūsų laukia dešimt dienų priespauda. Būk ištikimas iki mirties, ir Aš tau duosiu gyvenimo vainiką.“ Apreiškimo 2:10

Ir tautos įniršo, ir atėjo Tavo rūstybė, ir atėjo mirusiųjų teismas, ir kad Tu atlygintum Tavo tarnams pranašams, ir šventiesiems, ir tiems, kurie bijo Tavo vardo, mažiems ir dideliems, ir sunaikintum tuos, kurie niokoja žemę. Apreiškimo 11:18

Garsiu balsu skelbdamas: „Bijokite Dievo ir atiduokite Jam šlovę, nes atėjo Jo teismo valanda. Nuolankiai pagarbinkite dangaus ir žemės, jūros ir vandens šaltinių Sutvėrėją!“ Apreiškimo 14:7

Kas gi nebijos Tavęs, Viešpatie, ir nešlovins Tavo vardo, nes Tu vienas esi šventas? Visos tautos ateis ir pagarbins Tavo akivaizdoje, nes Tavo teismai bus paskelbti. (Apreiškimas 15:4)

Ir nuo sosto nuskambėjo balsas, sakantis: „Girkite mūsų Dievą visi Jo tarnai, kurie Jo bijote, maži ir dideli!“ Apreiškimo 19:5

Apokrifas

„Nebijok, vaikų motina, nes Aš tave išsirinkau“, – sako Viešpats. 2 Ezdro 2:17

Todėl, kai jis kalba, nebijok, nes žodis yra apie pabaigą, ir žemės pamatas yra suprantamas. (2 Ezdro 6:15)

Nes tavo balsas išgirstas Aukščiausiojo akivaizdoje. Galingasis matė tavo teisumą, jis matė tavo skaistumą, kurį turėjai nuo pat jaunystės. Todėl jis pasiuntė mane parodyti tau visa tai ir pasakyti tau: „Būk paguostas ir nebijok.“ 2 Ezdro 6:32-33

Kurio tarnystė – tai vėjo ir ugnies išbandymas; kurio žodis tikras, o posakiai pastovūs; kurio įsakymas tvirtas ir potvarkių baisu laikytis; 2 Ezdro 8:22

Tad dabar pasilaikyk savo liūdesį sau ir drąsiai pakęsk tai, kas tau nutiko. Todėl nebijok, tenebūgštauk, bet eik vidun ir pamatyk pastato grožį ir didybę, kiek tavo akys gali matyti. 2 Ezdro 10:15,55

Štai kalbėk mano tautai pranašystės žodžius, kuriuos įdėsiu į tavo lūpas, – sako Viešpats, – ir užrašyk juos ant popieriaus, nes jie patikimi ir teisingi. Nebijok prieš tave kalbančių minčių, tenegąsdina tavęs tų, kurie kalba prieš tave, netikėjimas. Nes visi neištikimieji mirs savo neištikimybėje.“ 2 Ezdro 15:1-4

Štai Dievas yra teisėjas, bijokite Jo! Atsisakykite savo nuodėmių ir pamirškite savo nusikaltimus, kad daugiau niekada prie jų nesikištumėte. Taip Dievas jus ves ir išgelbės iš visų bėdų. 2 Ezdro 16:67

Nebijokite ir nedvejokite, nes Dievas yra jūsų vadovas ir vadovas tų, kurie laikosi mano įsakymų ir nuostatų, – sako Viešpats Dievas. – Tegul jūsų nuodėmės jūsų neapsunkina ir jūsų nedorybės tenepakyla.“ 2 Ezdro 16:75-76

Jei turi perteklių, duok išmaldą pagal jos dydį; jei turi tik mažai, nebijok duoti pagal tą mažumą. Ir nebijok, mano sūnau, kad mes tapsime vargšu, nes tu turi daug turto, jei bijosi Dievo, vengsi visų nuodėmių ir darysi tai, kas patinka Jo akyse. (Tobito 4:8,21)

Ir velnias tai užuos, pabėgs ir daugiau niekada nebegrįš. Bet kai pas ją ateisi, atsikelk abu ir melskis gailestingajam Dievui, kuris pasigailės jūsų ir jus išgelbės. Nebijok, nes ji tau skirta nuo pat pradžių; ir tu ją saugosi, ir ji eis su tavimi. Be to, manau, kad ji pagimdys tau vaikų.“ Išgirdęs visa tai, Tobijas ją pamilo, ir jo širdis prie jos prisirišo. Tobito 6:17

Bet jis jiems tarė: „Nebijokite, nes jums gerai seksis; todėl šlovinkite Dievą!“ Tobito 12:17

Jam buvo penkiasdešimt aštuoneri metai, kai jis prarado regėjimą, kuris jam buvo sugrąžintas po aštuonerių metų. Jis aukojo išmaldą ir augo Viešpaties Dievo baimėje bei šlovino Jį. Visos tautos atsigręš ir iš tikrųjų bijos Viešpaties Dievo ir palaidos savo stabus. Tobito 14:2,6

Tada Ozijas tarė jiems: „Broliai, būkite drąsūs, ištverkime dar penkias dienas, per kurias Viešpats, mūsų Dievas, gali parodyti mums savo gailestingumą, nes jis mūsų visiškai neapleis.“ Jud 7,30

Persai drebėjo dėl jos drąsos, o medai buvo įbauginti jos tvirtumo. Kalnai bus pajudinti iš savo pamatų kartu su vandeniu, uolos ištirps kaip vaškas tavo akivaizdoje. Tačiau tu esi gailestingas tiems, kurie tavęs bijo. Ir niekas negąsdino izraelitų Juditos dienomis ir ilgai po jos mirties. Judito 16:10, 15, 25

Atsimink, Viešpatie, apsireikšk mūsų sielvarto metu ir suteik man drąsos, tautų Karaliau ir visų galybių Viešpatie. O tu, galingasis Dieve, virš visų, išgirsk apleistųjų balsą ir išvaduok mus iš piktadarių rankų, išvaduok mane iš mano baimės.“ Papildymai prie Esteros 14:12,19

Tada teisusis drąsiai stos prieš tuos, kurie jį skriaudė ir nekreipė dėmesio į jo triūsą. (Saliamono Išminties 5:1)

Nes Tas, kuris yra visų Viešpats, nebijos nė vieno žmogaus veido ir nebijos niekieno didybės, nes Jis sukūrė mažą ir didelį, ir Jam rūpi visi. (Išminties knyga 6:7)

Kai žmonės netiki, kad esi visagalis, Tu parodai savo jėgą ir tarp tų, kurie ją pažįsta, Tu apreiški jų drąsą. (Saliamono Išminties 12:17)

Nes baimė yra ne kas kita, kaip proto siūlomos pagalbos išdavimas. (Saliamono Išminties 17:12)

Viešpaties baimė yra garbė, šlovė, džiaugsmas ir džiaugsmo vainikas. Viešpaties baimė linksmina širdį, teikia džiaugsmą, linksmybę ir ilgą gyvenimą. Viešpaties baimė yra išminties pradžia, ir ji buvo sukurta su ištikimaisiais dar įsčiose. Viešpaties baimė yra išminties pilnatvė ir pripildo žmones savo vaisiais. Viešpaties baimė yra išminties vainikas, padedantis klestėti ramybei ir tobulai sveikatai; abi yra Dievo dovanos, ir ji padidina tų, kurie Jį myli, džiaugsmą. Išminties šaknis yra Viešpaties baimė, o jos šakos yra ilgas gyvenimas. Viešpaties baimė nuvaro nuodėmes, o kur ji yra, ji nukreipia rūstybę. Nes Viešpaties baimė yra išmintis ir pamokymas, o tikėjimas ir romumas yra Jo džiaugsmas. Nepasitikėk Viešpaties baime, kai esi vargšas, ir neateik pas Jį su dvilype širdimi. Nesiaukštink, kad nenukristum ir neužtrauktum sau gėdos, kad Dievas neatskleistų tavo paslapčių ir nenumestų tavęs bendruomenės viduryje, nes tu neatėjai į Viešpaties baimę tiesoje, bet tavo širdis pilna apgaulės. Ištraukos iš Mokytojo knygos 1

Jūs, kurie bijote Viešpaties, laukite Jo gailestingumo ir nenukrypkite nuo jo, kad nepultumėte. Jūs, kurie bijote Viešpaties, tikėkite Juo, ir jūsų atlygis nebus nesėkmingas. Jūs, kurie bijote Viešpaties, tikėkitės gėrio, amžino džiaugsmo ir gailestingumo. Pažvelkite į senovės kartas ir pamatykite: ar kada nors kas nors pasitikėjo Viešpačiu ir buvo sugėdintas? Ar kas nors pasiliko Jo baimėje ir buvo paliktas? Ar ką Jis kada nors niekino, kas Jo šaukėsi? (Koh 2, 7-10)

Vargas išsigandusioms širdims, nusilpusioms rankoms ir nusidėjėliui, kuris eina dviem keliais! (Koh 2, 12)

Kas bijo Viešpaties, tas nepaklus Jo žodžiui, kas Jį myli, tas laikysis Jo kelių. Kas bijo Viešpaties, tas ieškos to, kas gera ir Jam patinka, o kas Jį myli, tas bus pilnas įstatymo. Kas bijo Viešpaties, tas paruoš savo širdis ir nusižemins Jo akivaizdoje, sakydamas: „Mes pateksime į Viešpaties rankas, o ne į žmonių rankas, nes kokia Jo didybė, tokia ir Jo gailestingumas.“ (Koh 2, 15–18)

Dėl permaldavimo nebijokite pridėti nuodėmės prie nuodėmės, Mokytojo 5:5

Ištikimas draugas – gyvenimo vaistas; ir tie, kurie bijo Viešpaties, jį suras. (Koh 6, 16)

Nesistenk teisti, negalėdamas atleisti nedorybės, kad nereikėtų bijoti galiūno, kuris yra kliūtis tavo teisumo kelyje. Bijok Viešpaties visa savo siela ir gerbk Jo kunigus. Bijok Viešpaties ir gerbk kunigą; atiduok jam jo dalį, kaip tau įsakyta: pirmienas, auką už kaltę, atnašas, pašventinimo auką ir pirmienas iš šventų dalykų. Mokytojo 7:6,29,31

Teisieji tegul valgo ir geria su tavimi, o tavo didžiavimasis tegul būna Viešpaties baimėje. (Koh 9, 16)

Tie, kurie bijo Viešpaties, yra patikima sėkla, o tie, kurie jį myli, – garbingas augalas. Tie, kurie nepaiso įstatymo, yra nešvari sėkla; tie, kurie laužo įsakymus, yra apgaulinga sėkla. Tarp brolių tas, kuris yra vyriausias, yra gerbiamas; tokie yra tie, kurie bijo Viešpaties Jo akyse. Viešpaties baimė eina prieš valdžią, bet grubumas ir puikybė ją pražudo. Ar jis turtingas, kilmingas, ar vargšas, jų šlovė yra Viešpaties baimė. Mokytojo 10:19-22

Viešpats nekenčia visų bjauryščių, ir tie, kurie bijo Dievo, jų nemyli. Jo akys žvelgia į tuos, kurie Jo bijo, ir Jis žino kiekvieną žmogaus darbą. (Koh 15, 13. 19)

Ir suteikė žmogaus baimę kiekvienam kūnui, ir davė jam valdžią žvėrims ir paukščiams. (Koh 17, 4)

Išmintingas žmogus bijo visko ir nusidėjimo dieną saugosies įžeidimo, o kvailys nepaiso laiko (Koh 18, 27).

Jei išgirdai žodį, tegul jis miršta kartu su tavimi; ir būk drąsus, jis tavęs nesulaužys. Viešpaties baimė yra pirmas žingsnis, kad Jis tave priimtų, ir išmintis įgyja Jo meilę. Viešpaties baimė yra visa išmintis; ir visoje išmintyje slypi įstatymo vykdymas ir Jo visagalybės pažinimas. (Koh 19, 10. 18, 20)

Kas laikosi Viešpaties įstatymo, tas jį supranta; ir tobula Viešpaties baimė yra išmintis. (Koh 21, 11)

Aukštoje vietoje pastatytos rykštės niekada neatsilaikys prieš vėją, taip ir kvailio, apimto baimės, širdis negali atsilaikyti prieš jokią baimę. Jei atvėrei burną prieš savo draugą, nebijok, nes gali būti susitaikymas, išskyrus barimą, puikybę, paslapčių atskleidimą ar klastingą žaizdą, nes dėl tokių dalykų kiekvienas draugas pasitrauks. (Koh 22, 18, 22)

Ir tie, kurie išliks, žinos, kad nėra nieko geresnio už Viešpaties baimę ir kad nėra nieko saldesnio, nei laikytis Viešpaties įsakymų. (Koh 23, 27)

Didelė patirtis – senų žmonių vainikas, o Dievo baimė – jų šlovė. Viešpaties baimė – Jo meilės pradžia, ir tikėjimas – Jo laikymosi pradžia. (Koh 25, 6. 12)

Gera žmona yra geras dalis, kuri bus duodama tų, kurie bijo Viešpaties, daliai. Begėdė moteris bus laikoma šunimi, o ta, kuri gėdijasi, bijos Viešpaties. (Koh 26, 3, 25)

Jei žmogus stropiai nesielgs Viešpaties baimėje, jo namai greitai bus sugriauti. (Koh 27, 3)

Jos mirtis yra pikta mirtis, kapas būtų geresnis už ją. Ji nevaldys tų, kurie bijo Dievo, ir jie nebus sudeginti jos liepsnomis. (Koh 28, 21–22)

(Koh 32, 16) Tie, kurie bijo Viešpaties, ras teisingumą ir uždegs teisingumą kaip šviesą.

Tie, kurie bijo Viešpaties, gyvens, nes jų viltis yra tame, kuris juos gelbsti. Kas bijo Viešpaties, nebijos ir neišsigąs, nes Jis yra jo viltis. (Koh 34, 13–14)

Pasigailėk mūsų, Viešpatie, visų Dieve, ir pažvelk į mus! Ir siųsk savo baimę visoms tautoms, kurios Tavęs neieško. Pakelk savo ranką prieš svetimas tautas ir leisk joms pamatyti Tavo galią. (Koh 36, 1-3)

Turtas ir jėga išaukština širdį, bet Viešpaties baimė pranoksta juos abu. Viešpaties baimėje nieko netrūksta, jai nereikia ieškoti pagalbos. Viešpaties baimė – vaisingas sodas, dengiantis jį labiau nei bet kokią šlovę. (Koh 40, 26–27)

Nebijok mirties nuosprendžio, atsimink tuos, kurie buvo prieš tave ir kurie ateis po tavęs, nes toks yra Viešpaties nuosprendis visai kūniškai. (Koh 41, 3)

Ir iš jo išvedė gailestingą vyrą, kuris rado palankumą visų kūnui, būtent Mozę, Dievo ir žmonių mylimą, kurio atminimas palaimintas. Jis padarė jį panašų į šlovinguosius šventuosius ir išaukštino jį taip, kad jo priešai bijojo jo. Savo žodžiais jis panaikino stebuklus, padarė jį šlovingą karalių akyse ir davė jam įsakymą savo tautai, ir parodė jam dalį savo šlovės. (Koh 45, 1-3)

Trečiasis pagal šlovę yra Finehas, Eleazaro sūnus, nes jis buvo uolus Viešpaties baimėje ir drąsiai stojo prieš žmones, kai jie grįžo, ir permaldavo už Izraelį (Koh 45, 23).

Ir todėl Tu įdėjai savo baimę į mūsų širdis, kad mes šauktumėmės Tavo vardo ir šlovintume Tave savo nelaisvėje. Mes prisimename visas savo protėvių nedorybes, kurios nusidėjo prieš Tave. Kas siunčia šviesą, ir ji išeina, tas ją šaukia, ir ji Jam paklūsta su baime. Barucho 3:7,33

Dabar Babilone matysite sidabrinius, auksinius ir medinius dievus, nešiojamus ant pečių, kurie kelia baimę tautoms. Iš to žinoma, kad jie nėra dievai; todėl jų nebijokite. Iš to galite žinoti, kad jie nėra dievai; todėl jų nebijokite. Mėnesines turinčios ir nėščios moterys valgo jų aukas; iš to galite žinoti, kad jie nėra dievai; nebijokite jų. Todėl žinodamos, kad jie nėra dievai, nebijokite jų; todėl mums jokiu būdu nėra akivaizdu, kad jie yra dievai; todėl jų nebijokite. Jeremijo laiškas 1: 4, 16, 23, 29, 65, 69

Ir dabar mes sekame tave visa širdimi, mes tavęs bijome ir ieškome tavo veido.“ Azarijos malda 1:18

Viešpatie, visagali mūsų tėvų Abraomo, Izaoko ir Jokūbo, ir jų teisiųjų palikuonių Dieve, kuris sutvėrei dangų ir žemę su visais jų papuošalais, kuris apjuosei jūrą savo įsakymo žodžiu, kuris uždarei gelmę ir užantspaudavai ją savo siaubingu ir šlovingu vardu, kurio visi žmonės bijo ir dreba prieš tavo galią, nes tavo šlovės didybė nepakeliama, o tavo įniršęs grasinimas nusidėjėliams yra svarbus, bet tavo gailestingas pažadas yra neišmatuojamas ir neištiriamas, nes tu esi aukščiausiasis Viešpats, labai užjaučiantis, kantrus, labai gailestingas ir atgailaujantis dėl žmonių blogybių. Tu, Viešpatie, dėl savo didelio gerumo pažadėjai atgailą ir atleidimą tiems, kurie nusidėjo prieš tave, ir iš savo begalinio gailestingumo paskyrei atgailą nusidėjėliams, kad jie būtų išgelbėti. Todėl tu, Viešpatie, kuris esi teisiųjų Dievas, nepaskyrei atgailos teisiiesiems kaip Abraomui, Izaokui ir Jokūbui, kurie nenusidėjo prieš tave; Bet Tu man, nusidėjėliui, skyrei atgailą, nes nusidėjau daugiau nei jūros smėlis. Mano nusikaltimai, Viešpatie, padaugėjo, mano nusikaltimai padaugėjo, ir aš nevertas pažvelgti ir matyti dangaus aukštybių dėl savo nedorybių gausos. Esu sukaustytas daugybe geležinių pančių, kad negaliu pakelti galvos ir neturiu jokio išlaisvinimo, nes išprovokavau Tavo rūstybę ir dariau pikta Tavo akivaizdoje. Nevykdžiau Tavo valios ir nesilaikiau Tavo įsakymų. Sukūriau bjaurystes ir padauginau nusikaltimų. Dabar aš lenkiu savo širdies kelius, maldaudamas Tavęs malonės. Nusidėjau, Viešpatie, nusidėjau ir pripažįstu savo nedorybes. Todėl nuolankiai maldauju Tavęs: atleisk man, Viešpatie, atleisk man ir nesunaikink manęs mano nedorybėmis. Nepyk ant manęs amžinai, pasilikdamas man blogį; ir nepasmerk manęs į žemės žemesnes dalis. Nes Tu esi Dievas, būtent tų, kurie atgailauja, Dievas; ir manyje parodysi visą savo gerumą, nes išgelbėsi mane, nevertą, dėl savo didelio gailestingumo. Todėl šlovinsiu Tave amžinai visas savo gyvenimo dienas, nes visos dangaus galybės giria Tave, ir Tavo yra šlovė per amžių amžius. Amen. Manaso malda 1:1

Nebijok tad nusidėjėlio žodžių, nes jo šlovė bus mėšlas ir kirminai.“ 1 Makabiejų 2:62

Savo darbais jis buvo kaip liūtas, kaip liūto jauniklis, riaumojantis dėl grobio. Jis persekiojo nedorėlius, juos ieškojo ir sudegino tuos, kurie engė jo tautą. Todėl nedorėliai traukėsi iš baimės prieš jį, ir visi nedorėliai drebėjo, nes išgelbėjimas buvo jo rankose. Jis nuliūdino daugelį karalių ir savo darbais pralinksmino Jokūbą, ir jo atminimas bus palaimintas per amžius. 1 Makabiejų 3:4-7

Nes mūšio pergalė nepriklauso nuo kariuomenės gausos, bet stiprybė ateina iš dangaus. Jie ateina prieš mus su dideliu išdidumu ir nedorumu, kad sunaikintų mus, mūsų žmonas ir vaikus, ir kad mus apiplėštų. Bet mes kovojame už savo gyvybes ir savo įstatymus. Todėl pats Viešpats juos sunaikins mūsų akivaizdoje. O jūs nebijokite jų. 1 Makabiejų 3:19-22

Tada Judą ir jo brolius apėmė baimė, o aplinkines tautas apėmė didžiulis siaubas. 1 Makabėjų 3:25

O tiems, kurie statėsi namus, turėjo susižadėjusias žmonas, sodino vynuogynus ar buvo išsigandę, jis įsakė grįžti kiekvienam į savo namus pagal įstatymą (1 Makabiejų 3:56).

Tada Judas tarė savo vyrams: „Nebijokite jų daugybės ir nedrebėkite jų puolimo. Atsiminkite, kaip mūsų tėvai buvo išgelbėti Raudonojoje jūroje, kai faraonas juos vijosi su armija.“ 1 Makabiejų 4:8-9

Tai padaręs, Judas sugrįžo su savo kariuomene, baigęs juos persekioti, ir tarė žmonėms: „Nebūkite godūs grobio, nes mūsų laukia mūšis. Gorgijas su savo kariuomene yra čia, šalia mūsų, kalne. Bet dabar pasipriešinkite mūsų priešams ir nugalėkite juos, kad po to galėtumėte drąsiai imti grobį.“ 1 Makabiejų 4:16-18

Todėl jis drąsiai puolė jį mūšio įkarštyje, žudydamas iš dešinės ir iš kairės, taip kad jie atsiskyrė nuo jo abiejose pusėse. (1 Makabiejų 6:45)

Dievas tebūna jums maloningas ir tesuteikia jums malonę ir tesuteikia savo sandorą, kurią sudarė su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu, savo ištikimais tarnais; ir tesuteikia jums visiems širdį Jam tarnauti ir vykdyti Jo valią su gera valia ir drąsa. 2 Makabiejų 1:2-3

Ir malda buvo tokia: „Viešpatie, Viešpatie Dieve, visų dalykų Kūrėjau, kuris esi baimingas ir galingas, teisus ir gailestingas, ir vienintelis bei maloningas Karalius, 2 Makabėjų 1:24

Jam su savo sargybai stovint aplink iždą, dvasių Viešpats ir visos valdžios Kunigaikštis sukėlė didžiulį apsireiškimą, todėl visi, kurie drįso ateiti su juo, stebėjosi Dievo galia, alpo ir labai išsigando. (2 Makabiejų 3:24)

Bet jie šlovino Viešpatį, kuris stebuklingai pagerbė savo vietą, nes šventykla, kuri prieš kurį laiką buvo pilna baimės ir vargo, prisipildė džiaugsmo ir linksmybės, kai pasirodė Visagalis Viešpats. (2 Makabėjų 3:30)

Ir palikite jauniems žmonėms žymų pavyzdį mirti noriai ir drąsiai už garbingus ir šventus įstatymus. Ir kai jis ištarė šiuos žodžius, tuoj pat išėjo į kankinimus. Tie, kurie vedė jį pakeisti gerą valią, prieš kurį laiką jį įstūmė į neapykantą, nes minėtos kalbos, jų manymu, kilo iš beviltiško proto. Bet kai jis jau buvo pasiruošęs mirti su plakimais, jis dejavo ir tarė: „Viešpačiui, turinčiam šventą žinojimą, yra akivaizdu, kad nors būčiau galėjęs būti išgelbėtas nuo mirties, dabar kenčiu kūno skausmus dėl mušimo, bet sieloje esu patenkintas tai kentėti, nes jo bijau.“ Ir taip šis vyras mirė, palikdamas savo mirtį kaip kilnios drąsos pavyzdį ir dorybės atminimą ne tik jauniems vyrams, bet ir visai savo tautai. 2 Makabiejų 6:28-31

Ir drąsiai tarė: „Šiuos gavau iš dangaus, ir dėl jo įstatymų aš juos niekinu, ir iš jo tikiuosi juos vėl gauti.“ Karalius ir tie, kurie buvo su juo, stebėjosi jaunuolio drąsa, nes jis visiškai nekreipė dėmesio į skausmus. Tačiau motina buvo labiau už visus nuostabi ir verta garbingo atminimo. Kai ji pamačiusi septynis savo sūnus nužudytus per vieną dieną, ji tai pakėlė drąsiai dėl vilties, kurią turėjo Viešpatyje. Taip, ji drąsiai ragino kiekvieną iš jų savo kalba ir, kupina drąsos, pažadino savo moteriškas mintis vyrišku skrandžiu, tarė jiems: 2 Makabiejų 7:11-12, 20-21

Nebijok šito kankintojo, bet, būdamas vertas savo brolių, priimk savo mirtį, kad galėčiau tave vėl priimti gailestingai kartu su tavo broliais. (2 Makabiejų 7:29)

Tie, kurie buvo išsigandę ir nepasitikėjo Dievo teisingumu, pabėgo ir pasitraukė (2 Makabiejų 8:13).

Makabėjas tad surinko savo vyrus, iki šešių tūkstančių, ir ragino juos nepasiduoti priešo baimėms ir nebijoti daugybės pagonių, kurie neteisingai puolė juos, bet kovoti drąsiai. 2 Makabėjų 8:16

Taigi, kai jis įdrąsino juos šiais žodžiais ir įkalbėjo juos mirti už įstatymą ir šalį, jis padalijo savo kariuomenę į keturias dalis ir prijungė prie savęs savo brolius, kiekvieno būrio vadus, Simoną, Juozapą ir Jonataną, kiekvienam duodamas po tūkstantį penkiolika šimtų vyrų. (2 Makabiejų 8:21-22)

Makabėjo būrio nariai drąsiai apgulė tvirtovę keturias dienas. Vis dėlto penktą dieną anksti ryte dvidešimt jaunuolių iš Makabėjo būrio, įniršę dėl šventvagystės, drąsiai puolė sieną ir su nuožmia drąsa iššudė visus, kuriuos sutiko. (2 Makabėjų 10:33,35)

Galiausiai jie pripildė stovyklą baimės ir triukšmo ir sėkmingai išvyko. (2 Makabėjų 13:16)

Anksčiau, kai žmonės nebendravo su pagonimis, jis buvo kaltinamas judaizmu ir drąsiai rizikavo savo kūnu ir gyvybe dėl žydų religijos. Tačiau, skubotai aplenkęs savo smūgį, miniai veržiantis vidun, jis drąsiai pribėgo prie sienos ir drąsiai puolė ant storiausios sienos. (2 Makabiejų 14:38,43)

Todėl jis ragino savo žmones nebijoti pagonių atėjimo, bet prisiminti pagalbą, kurią ankstesniais laikais jie gavo iš dangaus, ir dabar tikėtis pergalės ir pagalbos, kuri ateis jiems iš Visagalio (2 Makabiejų 15:8).

Taigi, gerais Judo žodžiais paguosti, kurie galėjo paskatinti juos drąsai ir padrąsinti jaunus vyrus, jie nusprendė nestatyti stovyklos, bet drąsiai pulti juos ir ryžtingai išbandyti reikalą kovoje, nes miestui, šventovei ir šventyklai grėsė pavojus. (2 Makabiejų 15:17)

Todėl ir dabar, dangaus Viešpatie, siųsk gerąjį angelą pirma mūsų, kad juos išgąsdintų ir išgąsdintų! Tavo rankos galia teišgąsdina tuos, kurie ateina prieš Tavo šventąją tautą piktžodžiauti.“ Ir jis taip baigėsi. 2 Makabiejų 15:23-24

Enochas

Ir Jis atsakė ir tarė man, ir aš išgirdau Jo balsą: „Nebijok, Enochai, teisusis vyre ir teisumo raštininke! Prieik čia ir išgirsk mano balsą.“ Enocho 15:1

Nebijokite nusidėjėlių, teisieji, nes Viešpats vėl atiduos juos į jūsų rankas, kad galėtumėte juos teisti pagal savo troškimus. (Henocho 95:3)

Todėl nebijokite, kurie kentėjote; nes jūsų dalis bus išgijimas, ir jus apšvies ryški šviesa, ir iš dangaus išgirsite ramybės balsą. Enocho 96:3

Ir visiems teisiiesiems bei šventiesiems Jis paskirs sargus iš šventųjų angelų, kad juos saugotų kaip akies vyzdį, kol Jis padarys galą visam nedorumui ir visoms nuodėmėms. Ir nors teisieji ilgai miega, jiems nėra ko bijoti. Enocho 100:5

Stebėkite dangų, dangaus vaikai, ir kiekvieną Aukščiausiojo darbą. Bijokite Jo ir nedarykite nieko pikto Jo akivaizdoje. Enocho 101:1

Nebijokite, teisiųjų sielos, ir viltis būkite jūs, kurie mirėte teisume. (Henocho 102:4)

Ir dabar nebijokite, teisieji, kai matysite nusidėjėlius stiprėjant ir klestint savo keliais. Nebūkite jų draugais, bet venkite jų smurto, nes tapsite dangaus kareivijų draugais. Enocho 104:6

Jašeris

Metušelachas elgėsi teisiai Dievo akyse, kaip jį buvo mokęs jo tėvas Henochas. Taip pat jis per visą savo gyvenimą mokė žmonių sūnus išminties, pažinimo ir Dievo baimės ir nenukrypo nuo gero kelio nei į dešinę, nei į kairę. (Jasher 4:3)

Ir jis jiems tarė: „Nebijokite ir neišsigąskite, nes visi mūsų priešai bus atiduoti į mūsų rankas, ir jūs galite su jais daryti, ką norite.“ Jasher 7:36

Karalius atėjo ir atsisėdo priešais Sarają, ir štai Viešpaties angelas stovėjo virš jų. Jis pasirodė Sarajai ir tarė jai: „Nebijok, nes Viešpats išgirdo tavo maldą.“ Jasher 15:20

Tuo metu Viešpats vėl pasirodė Abramui Hebrone ir tarė jam: „Nebijok, tavo atlygis labai didelis mano akivaizdoje! Aš tavęs nepaliksiu, kol tavęs nepadauginsiu, nepalaiminsiu ir nepadarysiu tavo palikuonių tokių, kaip žvaigždės danguje, kurių negalima nei išmatuoti, nei suskaičiuoti. Visas šias žemes, kurias matai savo akimis, duosiu tavo palikuonims, duosiu jiems paveldėti amžinai. Tik būk stiprus ir nebijok, vaikščiok mano akivaizdoje ir būk tobulas.“ Jasher 16:20-21

Viešpaties angelas rado ją toje vietoje, kur ji buvo pabėgusi, prie šulinio, ir tarė jai: „Nebijok, nes aš padauginsiu tavo palikuonis! Tu pagimdysi sūnų ir pavadinsi jį Izmaeliu. Dabar tad sugrįžk pas savo šeimininkę Sarają ir nusilenk jos rankoms.“ Jasher 16:34

Ir Viešpats tarė Šėtonui: „Ar tu taip atkreipei dėmesį į mano tarną Abraomą? Juk nėra žemėje kito tokio kaip jis – tobulo ir doro žmogaus mano akivaizdoje, kuris bijo Dievo ir vengia pikto. Kaip aš gyvas, jei jam sakyčiau: ‘Atvesk savo sūnų Izaoką pas mane’, jis neatsisakytų jo man, juo labiau, jei liepčiau jam paaukoti deginamąją auką man iš savo avių ar galvijų bandos.“ Jasher 22:54

Tuo metu Viešpats pasirodė Abraomui, pašaukė jį iš dangaus ir tarė: „Nekelk rankos prieš berniuką ir nieko jam nedaryk! Dabar žinau, kad tu bijai Dievo, darydamas šį darbą ir neatsakydamas man savo sūnaus, savo vienturčio sūnaus.“ Jasher 23:69

Ir neatsirado nė vieno žmogaus, kuris taip bijotų Dievo kaip Abraomas, nes jis bijojo savo Dievo nuo jaunystės, tarnavo Viešpačiui ir ėjo visais jo keliais per visą savo gyvenimą, nuo vaikystės iki mirties dienos. (Jasher 26,34)

Ir Jokūbo baimė ir siaubas apėmė jo brolį Ezavą, nes Ezavas labai bijojo Jokūbo dėl to, ką Dievo angelai padarė Ezavui, ir Ezavo pyktis prieš Jokūbą virto gerumu. Kai Ezavas pamatė Jokūbą bėgantį link jo, jis taip pat bėgo link jo, apkabino jį ir puolė jam ant kaklo, ir jie bučiavosi ir verkė. Ir Dievas įkvėpė baimę ir gerumą Jokūbui vyrų, kurie atėjo su Ezavu, širdyse; ir jie taip pat bučiavo Jokūbą ir apkabino jį. Ir taip pat Elifazas, Ezavo sūnus, su savo keturiais broliais, Ezavo sūnumis, verkė kartu su Jokūbu, ir jie bučiavo jį ir apkabino jį, nes Jokūbo baimė apėmė juos visus. Jasher 32:55-58

Dabar būk dėl jų ramus ir atmesk savo baimes, bet pasitikėk Viešpačiu, mūsų Dievu, ir melsk Jam pagalbos, išgelbėk mus ir atiduok mūsų priešus į mūsų rankas.“ Judas tarė Simeonui, Leviui ir visiems jo broliams: „Sustiprinkite save ir būkite drąsūs sūnūs, nes Viešpats, mūsų Dievas, yra su mumis. Nebijokite jų.“ Jasher 34:56,59

Ir Viešpats išgirdo Izaoko ir Jokūbo maldas, ir Jis pripildė visų šių karalių patarėjų širdis didele baime ir siaubu, kad jie vienbalsiai sušuko: „Ar jūs šiandien kvaili, ar neturite jumyse supratimo, kad kovosite su hebrajais, ir kodėl šiandien džiaugiatės savo pačių sunaikinimu? Štai du iš jų atėjo į Sichemo miestą be baimės ir siaubo ir iššudė visus miesto gyventojus, taip kad nė vienas neatsilaikė prieš juos. Tai kaip jūs galėsite kovoti su jais visais? Ir karaliai nusisuko ir susilaikė nuo Jokūbo sūnų, nes jie nedrįso artintis prie jų kariauti, nes jie labai jų bijojo, ir jų širdys ištirpo jose iš baimės.“ Jasher 35:2-3,23

Jų širdis apėmė baimė ir siaubas dėl Jokūbo sūnų, ir jie baisiai jų bijojo, ir jie atsitraukė ir bėgo nuo jų į miestą, o Jokūbo sūnūs vijosi juos iki miesto vartų ir puolė juos mieste. Apie aštuoniasdešimt vyrų ir moterų vis dar lipo miesto siena ir visi apsupo Judą, ir Viešpats įkvėpė Judo baimę jų širdyse, kad jie negalėjo prie jo artintis. Ir šis galingas vyras, sumušęs Judą, bėgo gelbėdamas savo gyvybę, bijodamas Judo, ir jo kojos paslydo ant sienos, ir jis krito tarp Jokūbo sūnų, kurie buvo po siena, ir Jokūbo sūnūs jį sumušė ir nužudė. Jašero 39:8,35,39

Visi kanaaniečių miestų gyventojai ir visi, kurie buvo anapus Jordano, labai bijojo Jokūbo sūnų, sakydami: „Štai mums bus padaryta tas pats, kas buvo padaryta tiems miestams! Kas gali atsilaikyti prieš jų galingą jėgą?“ Jašero 40:10

Taigi dabar, mano sūnau Juozapai, pasitikėk Viešpačiu, lauk Jo ir nebijok, nes Viešpats yra su tavimi, Jis išgelbės tave iš visų bėdų. Kelkis, mano sūnau, eik į Egiptą su savo šeimininkais ir nebijok, nes Viešpats yra su tavimi, mano sūnau.“ Ir ji toliau kalbėjo Juozapui panašius žodžius ir nurimo. Jasher 42:39-40

Taigi dabar, mano sūnau, mokyk savo vaikus ir savo vaikų vaikus bijoti Viešpaties ir eiti geru keliu, kuris patinka Viešpačiui, tavo Dievui. Jei laikysies Viešpaties kelių ir Jo įstatų, Viešpats taip pat laikysis savo sandoros su Abraomu ir tau bei tavo palikuonims bus gerai per visas dienas.“ Jasher 47:8

Tu nematei, kaip jis tvarkytų Egipto vyriausybės reikalus, nepasiteiravęs savo valdovo faraono; tu nematei baimės ir pagarbios baimės, kurią jis kėlė visiems egiptiečiams. Jašero 52:16

Vidurdienį Juozapas pasikvietė vyrus su Benjaminu, ir tie vyrai papasakojo Juozapo namų prižiūrėtojui apie pinigus, kurie buvo grąžinti jų maišuose. Jis tarė jiems: „Jums viskas bus gerai, nebijokite!“ Ir jis atvedė pas juos jų brolį Simeoną. Jašero 53:4

Judas tarė Juozapui: „Tu ir tavo žmonės privalai manęs bijoti! Kaip gyvas Viešpats, jei išsitrauksiu kardą, nebeįkišiu jo atgal, kol šiandien neišžudysiu viso Egipto. Pradėsiu nuo tavęs ir baigsiu nuo faraono, tavo valdovo.“ Jašero 54:10

Judas, matydamas kai kuriuos savo brolius išsigandusius, tarė jiems: „Kodėl jūs bijote, kai Dievo malonė yra su mumis?“ Judui matant, kad visi Egipto žmonės Juozapo įsakymu juos apsupo, norėdami juos išgąsdinti, tik Juozapas jiems įsakė: „Nelieskite nė vieno iš jų.“ Jašero 54:42

Štai Viešpaties žodis atėjo pas jį: „Eik į Egiptą su visa savo šeimyna ir pasilik ten! Nebijok eiti į Egiptą, nes Aš ten padarysiu tave didele tauta.“ Ir Jokūbas sau tarė: „Eisiu ir pažiūrėsiu savo sūnų, ar jo širdyje vis dar yra Dievo baimė tarp visų Egipto gyventojų.“ Ir Viešpats tarė Jokūbui: „Nebijok dėl Juozapo, nes jis vis dar išlaiko savo ištikimybę man tarnauti, kaip tau patinka.“ Ir Jokūbas labai džiaugėsi dėl savo sūnaus. Jasher 55:2-4

Ir kad žinotų ženklus ir galingus stebuklus, kuriuos Viešpats darys Egipte dėl savo tautos Izraelio, kad izraelitai bijotų Viešpaties, savo protėvių Dievo, ir eitų visais Jo keliais – jie ir jų palikuonys – per visas dienas.“ Jasher 63:8

Viešpats sukėlė didelę siaubą karalių stovykloje, todėl izraelitai buvo apimti baimės. Visi Egipto vyrai matė piktus dalykus, kuriuos jiems padarė izraelitai. Visas Egiptas labai bijojo izraelitų, nes matė jų didelę galią ir nė vienas iš jų nežuvo. (Jasher 64:36,49)

Bet pribuvėjos bijojo Dievo ir neklausė Egipto karaliaus nei jo žodžių. Kai hebrajų moterys gimdydavo pribuvėjai sūnų ar dukterį, pribuvėja padarydavo viską, kas reikėjo kūdikiui, ir palikdavo jį gyvą. Taip pribuvėjos darydavo per visas dienas. Jašero 66:27

Mozė bijojo Viešpaties, savo tėvų Dievo, todėl neatėjo pas ją ir nekreipė į ją akių. Mozė bijojo Viešpaties, savo Dievo, visą savo gyvenimą ir vaikščiojo Viešpaties akivaizdoje ištikimai, visa širdimi ir visa siela. Jis nenukrypo nuo teisingo kelio per visas savo gyvenimo dienas. Jis nenukrypo nei nuo kelio nei į dešinę, nei į kairę, kuriuo ėjo Abraomas, Izaokas ir Jokūbas. (Jes 73, 32–37)

Visi Kūšo vaikai bijojo pakelti ranką prieš Mozę, nes Viešpats buvo su Moze. Kūšo vaikai atsiminė priesaiką, kurią buvo davę Mozei, todėl jam nieko blogo nepadarė. Jašero 76:10

Mozė tarė faraonui: „Nors tu esi savo motinos pirmagimis, nebijok, nes nemirsi, nes Viešpats įsakė tau gyventi, kad parodytų tau savo didelę galią ir stiprią ištiestą ranką.“ Jašero 80:57

Mozė jiems tarė: „Nebijokite, stovėkite vietoje ir stebėkite Viešpaties išgelbėjimą, kurį Jis šiandien jums įvykdys.“ Antrasis skyrius buvo Zabulono, Benjamino ir Naftalio vaikai, ir jie nusprendė grįžti į Egiptą su egiptiečiais. Mozė jiems tarė: „Nebijokite, nes kaip šiandien matėte egiptiečius, taip ir daugiau jų nebematysite per amžius.“ Trečiasis skyrius buvo Judo ir Juozapo vaikai, ir jie nusprendė eiti pasitikti egiptiečių ir su jais kovoti. Mozė jiems tarė: „Stovėkite savo vietose, nes Viešpats kovos už jus, o jūs tylėkite.“ Ketvirtasis skyrius buvo Levio, Gado ir Ašero vaikai, ir jie nusprendė eiti į egiptiečių vidų, kad juos sugėdintų. Mozė jiems tarė: „Likite savo vietose ir nebijokite, tik šaukitės Viešpaties, kad išgelbėtų jus iš jų rankų.“ Jasher 81:28-33

Tuo metu Viešpats tarė izraelitams: „Nebijokite jo, nes Aš atidaviau jį, visus jo žmones ir visą jo žemę į jūsų rankas. Elkitės su juo taip, kaip elgėtės su Sihonu.“ Jašero 85:26

Viešpats įsakė Nūno sūnui Jozuei: „Būk stiprus ir drąsus, nes tu įvesi izraelitus į žemę, kurią prisiekiau jiems duoti, ir Aš būsiu su tavimi.“ Mozė tarė Jozuei: „Būk stiprus ir drąsus, nes tu padalysi izraelitais paveldėti žemę, ir Viešpats bus su tavimi, jis tavęs nepaliks ir neapleis. Nebijok ir nenusimink.“ Jašero 87:3-4

Niekas neatsilaikys prieš tave per visas tavo gyvenimo dienas. Kaip buvau su Moze, taip būsiu su tavimi. Tik būk stiprus ir ryžtingas laikytis viso įstatymo, kurį Mozė tau įsakė, nenukrypk nuo kelio nei į dešinę, nei į kairę, kad tau sektųsi visame, ką darai.“ Po septynių dienų jie atėjo pas Jozuę į stovyklą ir tarė jam: „Viešpats atidavė visą kraštą į mūsų rankas, ir jo gyventojai drebėjo iš baimės dėl mūsų.“ Viešpats tarė Jozuei: „Nebijok ir nenusigąsk! Aš atidaviau į tavo rankas Ają, jo karalių ir jo žmones. Elkis su jais taip, kaip elgeisi su Jerichu ir jo karaliumi, tik jo grobį ir galvijus pasiimk sau ir sustatyk pasalą miestui už jo.“ Jasher 88:4,8,38

Viešpats tarė Jozuei: „Nebijok jų, nes rytoj apie šitą laiką atiduosiu juos visus nužudytus tau. Tu sulaužysi jų žirgus ir sudeginsi jų vežimus ugnimi.“ Jasher 89:42

Stiprinkitės ir tegul būna drąsūs visų jūsų, kurie pasitiki Viešpačiu, širdys. Pabaiga. Jasher 91:17

Jubiliejai

O jūs būkite dauginami ir dauginkitės žemėje, padaugėkite joje ir būkite palaiminimu! Jūsų baimę ir siaubą jūsų įkvėpsiu viskam, kas yra žemėje ir jūroje. Jubiliejaus 6:5

Aš būsiu Dievas tau ir tavo sūnui, ir tavo sūnaus sūnui, ir visiems tavo palikuonims. Nebijok, nes nuo šiol ir per visas žemės kartas Aš esu tavo Dievas. Jubiliejaus 12:24

Po šių įvykių, ketvirtaisiais šios savaitės metais, trečiojo mėnesio jaunatį, Viešpaties žodis atėjo Abramui sapne: „Nebijok, Abramai! Aš esu tavo gynėjas, ir tavo atlygis bus labai didelis.“ Jubiliejaus 14:1

Ir aš jam tariau: „Nekelk rankos prieš berniuką ir nieko jam nedaryk, nes dabar įrodžiau, kad tu bijai Viešpaties ir neatsisakei man savo sūnaus, savo pirmagimio.“ Jubiliejaus 18:11

Nebijok, mano sūnau Jokūbai, ir nenusigąsk, Abraomo sūnau! Aukščiausiasis Dievas tesaugo tave nuo pražūties ir iš visų paklydimų kelių teišgelbsti tave. Jubiliejaus 22:23

Tą naktį, per pirmojo mėnesio jaunatį, jam pasirodė Viešpats ir tarė: „Aš esu tavo tėvo Abraomo Dievas; nebijok, nes Aš esu su tavimi ir tave palaiminsiu, ir tikrai padauginsiu tavo palikuonis kaip žemės smėlį dėl savo tarno Abraomo.“ Jubiliejaus 24:22

Nebijok, motina; būk tikra, kad aš vykdysiu tavo valią, vaikščiosiu dorai ir niekada nesugadinsiu savo kelių. (Jubiliejaus 25:10)

Nebijok dėl jo, mano sesuo, nes jis eina teisingu keliu ir yra tobulas vyras; jis ištikimas ir nepražus. Neverk! Jubiliejaus 27:17

O Judui jis tarė: „Viešpats tesuteikia tau stiprybės ir galios sutrypti visus, kurie tavęs nekenčia. Tu ir vienas iš tavo sūnų būsite kunigaikščiu Jokūbo sūnums. Tavo ir tavo sūnų vardas tepasieka visą žemę ir kraštą. Tada pagonys drebės tavo akivaizdoje, ir visos tautos drebės.“ Jubiliejaus 31:18

Nebijok, nes kaip matei ir skaitei, taip ir bus; ir užrašyk viską, ką matei ir skaitei. Jubiliejaus 32:24

Nebijok dėl Jokūbo, nes Jokūbo globėjas yra didis, galingas, gerbiamas ir giriamas labiau nei Ezavo globėjas. Jubiliejaus 35:17

Ir dabar prisaikdinsiu jus didele priesaika – nes nėra didingesnės priesaikos už šlovingąjį, garbingąjį, didingąjį, nuostabųjį ir galingąjį, – vardu, kuris sukūrė dangus, žemę ir visa kartu, – kad jūs Jo bijote ir Jį garbinsite. Jubiliejaus 36:7

Šešioliktąją dieną jam pasirodė Viešpats ir tarė: „Jokūbai, Jokūbai!“ Tas atsakė: „Aš čia!“ Ir Jis jam tarė: „Aš esu tavo tėvų Dievas, Abraomo ir Izaoko Dievas; nebijok leistis į Egiptą, nes ten padarysiu iš tavęs didelę tautą. Aš nusileisiu su tavimi ir tave vėl parvesiu, ir šioje žemėje tu būsi palaidotas, o Juozapas uždengs tavo akis rankomis.“ Jubiliejaus 44:5

Pamestos Biblijos knygos

Nebijok, Joachimai, ir nenustebk mane pamatęs, nes aš esu Viešpaties angelas, Jo atsiųstas tau, kad praneščiau tau, jog tavo maldos išklausytos, o tavo išmalda pakilo Dievo akivaizdon. (Marijos gimimo Evangelija 2:3)

Vėliau angelas pasirodė jo žmonai Onai ir tarė: „Nebijok ir nemanyk, kad tai, ką matai, yra dvasia. Nes aš esu tas angelas, kuris paaukojo tavo maldas ir išmaldą Dievo akivaizdoje, ir dabar esu atsiųstas pas tave, kad praneščiau tau, jog tau gims dukra, kuri bus vadinama Marija ir bus palaiminta labiau už visas moteris.“ Marijos gimimo Evangelija 3:1-2

Ir Viešpaties Dvasia ilsėsis ant jo, išminties ir supratimo Dvasia, patarimo ir galios Dvasia, žinojimo ir pamaldumo Dvasia ir Viešpaties baimės Dvasia jį pripildys. Marijos gimimo Evangelija 5:15

Jam apie tai mąstant, štai jam sapne pasirodė Viešpaties angelas ir tarė Juozapui, Dovydo sūnui: „Nebijok! Neįtarinėk Mergelės Marijos ištvirkavimu ir negalvok apie ją ką nors blogo. Nebijok jos vesti į žmonas, nes tai, kas joje gimė ir dabar slegia tavo širdį, yra ne žmogaus darbas, bet Šventosios Dvasios.“ Marijos gimimo Evangelija 8:8-10

Tuomet vyriausiasis kunigas atsakė: „Juozapai, bijok Viešpaties, savo Dievo, ir atsimink, kaip Dievas pasielgė su Datanu, Korachu ir Abiramu, kaip žemė atsivėrė ir juos prarijo dėl jų priešiškumo. Todėl dabar, Juozapai, bijok Dievo, kad taip neatsitiktų tavo šeimoje.“ Protevangelijos 8:14-15

Ir štai Viešpaties angelas atsistojo šalia jos ir tarė: „Nebijok, Marija, nes radai malonę Dievo akyse!“ Protevangelion 9:9

Nebijok vesti tos jaunos moters, nes jos viduje yra iš Šventosios Dvasios. Ji pagimdys sūnų, kuriam tu duosi vardą Jėzus, nes jis išgelbės savo tautą iš nuodėmių.“ Protevangelijos 10:18-19

Motina jai tarė: „Nebijok, dukra; palik jį ramybėje, kol jis priartės prie tavęs! Tada parodyk jam vystyklus, kuriuos mums davė ponia Marija, ir pamatysime, kaip bus.“ Pirmoji Jėzaus Kristaus kūdikystės evangelija 13:15

Jėzus jam tarė: „Nebijok ir nebūk pažemintas!“ Pirmoji Jėzaus Kristaus kūdikystės evangelija 16:12

Ir girdėjome angelą sakant moterims prie Jėzaus kapo: „Nebijokite! Žinau, kad ieškote Jėzaus, kuris buvo nukryžiuotas. Jis prisikėlė, kaip ir buvo išpranašavęs.“ Nikodemo evangelija 10:5

Bet Jėzus, paėmęs mane už rankos, pakėlė mane nuo žemės, ir tada ant manęs buvo apšlakstyta rasa; bet jis, nušluostęs mano veidą, pabučiavo mane ir tarė: „Nebijok, Juozapai! Pažvelk į mane, nes tai aš.“ Nikodemo evangelija 11:21

Kas gi tu toks, kuris taip drąsiai įžengi į mūsų buveines ir ne tik nebijai mums grasinti didžiausiomis bausmėmis, bet ir stengiesi išgelbėti visus kitus nuo pančių, kuriose juos laikome? (Nikodemo evangelija 17:11)

Tada karališkasis pranašas Dovydas drąsiai sušuko: „Giedokite Viešpačiui naują giesmę, nes jis padarė nuostabių dalykų! Jo dešinė ir jo šventoji ranka atnešė jam pergalę!“ Nikodemo evangelija 19:13

Todėl, mano mylimieji, kaip girdėjote apie Viešpaties atėjimą, taip mąstykite ir elkitės su baime, ir tai bus jums amžinasis gyvenimas. Pauliaus laiškas laodikiečiams 1:10

Dėl šios priežasties Dievas atsiuntė savo Sūnų Jėzų Kristų, kurį aš skelbiu ir į kurį mokau žmones dėti viltis, kaip į tą asmenį, kuris taip užjautė apgautą pasaulį, kad jis, o valdove, nebūtų pasmerktas, bet turėtų tikėjimą, Dievo baimę, religijos pažinimą ir tiesos meilę. Ir kai ji suprato, kad Paulius nebijo kančios, bet, padedamas dieviškos pagalbos, elgiasi drąsiai, jos tikėjimas taip sustiprėjo, kad ji pabučiavo jo pančius. Pauliaus ir Tekla darbų 4:5,12

Tada iš dangaus pasigirdo balsas: „Nebijok, Tekla, mano ištikimoji tarne, nes Aš esu su tavimi. Pažvelk ir pamatyk vietą, kuri tau atverta: ten bus tavo amžinoji buveinė; ten tu gausi palaimingąjį regėjimą.“ Pauliaus ir Teklos darbų 11:11

Taip šių didžių ir iškilių vyrų nuolankumas ir dievobaimingumas, aprašyti Šventajame Rašte, per paklusnumą padarė geresniais ne tik mus, bet ir prieš mus gyvenusias kartas; visas tas, kurios priėmė Jo šventuosius žodžius su baime ir tiesa (1 Klemenso laiškas korintiečiams 9:1).

Gerbkime tuos, kurie mums paskirti; gerbkime vyresnius tarp mūsų; mokykime jaunesnius Viešpaties drausmės ir baimės. Tegul jų meilė visiems, kurie religingai bijo Dievo, būna nešališka. Ir ypač tegul jie išmoksta, kokią didelę galią Dievo akivaizdoje turi nuolankumas; kiek Jam padeda tyra ir šventa meilė; kokia nepaprasta ir didi yra Jo baimė; ir kaip ji išgelbės visus, kurie su šventumu ir tyra protu atsigręš į Jį. (1 Klemenso laiškas korintiečiams 10:7, 11, 13)

Ateikite, vaikai, ir klausykite manęs, ir aš jus mokysiu Viešpaties baimės. Koks žmogus trokšta gyvenimo ir mėgsta matyti geras dienas? Saugok savo liežuvį nuo pikto ir savo lūpas, kad jos nekalbėtų apgaulės. Venk pikto ir daryk gera; ieškok ramybės ir jos tesek. Mūsų gailestingasis ir geradaris Tėvas užjaučia tuos, kurie Jo bijo; ir maloniai bei su meile teikia savo malones visiems, kurie ateina pas Jį su paprastu protu. (1 Klemenso laiškas korintiečiams 11:2-4,9)

Kadangi Dievas visa mato ir girdi, bijokime Jo ir atsikratykime savo piktų darbų, kylančių iš blogų geismų, kad Jo gailestingumu būtume išgelbėti nuo būsimojo pasmerkimo. (1 Klemenso laiškas korintiečiams 13:1)

Tu būsi apsaugotas nuo liežuvio rykštės ir nebijosi pražūties, kai ji ateis. Tu juoksiesi iš nedorėlių ir nusidėjėlių, nebijosi žemės žvėrių. Laukiniai žvėrys gyvens taikoje su tavimi. (Klemenso pirmasis laiškas korintiečiams 23:10-11)

Kiekvienai žmogaus sielai, kuri šaukiasi Jo šlovingojo ir šventojo vardo, tebūnie tikėjimas, baimė, ramybė, kantrybė, susivaldymas, šventumas ir saikingumas visiems, kurie patinka Jo akyse; per mūsų Vyriausiąjį Kunigą ir Gynėją Jėzų Kristų, per kurį Jam tebūnie šlovė, didybė, galia ir garbė dabar ir per amžius. Amen. Klemenso pirmasis laiškas korintiečiams 24:2

Taip pat nebijokime žmonių, bet verčiau Dievo. Todėl, jei darytume tokius piktus darbus, Viešpats sako: „Nors jūs būtumėte su manimi arti mano prieglobsčio ir nesilaikytumėte mano įsakymų, aš jus atstumčiau ir sakyčiau: ‘Eikite šalin nuo manęs! Aš nežinau, iš kur jūs, nedorybės darbuotojai!’“ Antrasis Klemenso laiškas korintiečiams 2:15

Todėl, broliai, dėl sąžinės noriai palikdami savo keliones šiame pasaulyje, vykdykime valią to, kuris mus pašaukė, ir nebijokime palikti šio pasaulio. Nes Viešpats sako: ‘Jūs būsite kaip avys tarp vilkų.’ Petras atsakė: ‘O kas, jeigu vilkai sudraskys avis?’ Jėzus tarė Petrui: ‘Tegul avys nebijo vilkų po mirties. Ir jūs nebijokite tų, kurie jus užmuša ir po to nebegalės jums daugiau nieko padaryti, bet bijokite to, kuris po jūsų mirties turi galią įmesti ir sielą, ir kūną į pragaro ugnį.’ Antrasis Klemenso laiškas korintiečiams 3:1-2

Mūsų tikėjimo pagalbininkai yra baimė ir kantrybė; mūsų kovos draugai – ištvermė ir susilaikymas. (Barnabo laiškas 2:2)

Tapkime dvasingais, tobula Dievo šventykla. Kiek mumyse slypi Dievo baimė, apmąstykime Dievo baimę ir visomis išgalėmis stenkimės laikytis Jo įsakymų, kad galėtume džiaugtis Jo teisiais teismais. (Barnabo laiškas 3:12)

Ir jis gerai kalbėjo, kalbėdamas apie įsakymą. Ką tad jis sako? – Kad turėtume tvirtai laikytis tų, kurie bijo Viešpaties, su tais, kurie apmąsto įsakymą žodžio, kurį priėmė savo širdyje, su tais, kurie skelbia teisingus Viešpaties sprendimus ir laikosi Jo įsakymų. (Barnabo laiškas 9:17)

Ir vėl: Jis gyvens tvirtos uolos oloje. Ir kas toliau seka tame pačiame pranaše? Jo vanduo patikimas; jūs matysite karalių šlovėje, ir jūsų siela išmoks Viešpaties baimės. Ir kas toliau seka? – Dešinėje tekėjo upė, ir prie jos išaugo gražūs medžiai; ir kas juos valgys, gyvens amžinai. Tai reiškia: mes einame į vandenį, pilną nuodėmių ir nešvarumų, bet vėl iškylame, nešdami vaisių, turėdami savo širdyse baimę ir viltį, kuri yra Jėzuje per Dvasią. Ir kas juos valgys, gyvens amžinai. Bendrasis Barnabo laiškas 10:6,14

Neatimsi savo rankos nuo sūnaus ar dukters, bet mokyk juos nuo jaunystės Viešpaties baimės. Negeisi savo artimo turto ir nebūsi plėšikas. Neprisirišk prie išdidžių, bet būsi priskaitytas prie teisiųjų ir nuolankiųjų. Kad ir kas tau nutiktų, priimk tai kaip gerą. Nebūsi dvilypis ir dvilypis, nes dvilypis liežuvis yra mirties spąstai. Būsi paklusnus Viešpačiui ir žemesniems šeimininkams kaip Dievo pasiuntiniams su baime ir pagarba. Nebūsi kartus savo įsakymuose nė vienam iš savo tarnų, kurie pasitiki Dievu, kad netyčia nebijotum To, kuris yra virš abiejų, nes Jis atėjo ne pašaukti nė vieno asmeniškai, bet tiems, kuriuos Dvasia paruošė. (Barnabo laiškas 14:12-15)

Atėjo paskutiniai laikai. Tad būkime labai pagarbūs ir bijokime Dievo kantrybės, kad mums netektų pasmerkti. Arba bijokime ateinančios rūstybės, arba mylėkime malonę, kuria šiuo metu džiaugiamės, kad per vieną ar kitą iš šių dalykų būtume rasti Kristuje Jėzuje ir tikrajam gyvenimui. (Ignaco laiškas efeziečiams 3:5-6)

„Dabar turėčiau dar labiau bijoti ir neklausyti tų, kurie mane išpučia.“ Ignoto laiškas efeziečiams 1:13

Bet, susivokęs, prisiminęs Gado šlovę ir įgavęs drąsos, parpuoliau ant kelių ir vėl pradėjau išpažinti savo nuodėmes kaip ir anksčiau. Hermo piemuo (Vizijos) 3:8

Pirmiausia tikėkite, kad yra vienas Dievas, kuris sukūrė ir iš nieko sutvėrė viską į būtybę. Jis apima viską ir yra tik beribis, kad niekas Jo nesuvoktų. Jo negalima apibrėžti žodžiais nei suvokti protu. Todėl tikėkite Juo ir bijokite Jo, o bijodami Jo susilaikykite nuo viso pikto. Saugokitės šių dalykų, atmeskite nuo savęs visus geismus ir nedorybes, apsivilkite teisumu ir gyvensite Dievui, jei laikysitės šio įsakymo. Antroji Hermo knyga (Įsakymai) 1:1-5

„Aš tau įsakiau, – tarė jis, – savo pirmuosiuose įsakymuose išlaikyti tikėjimą, baimę ir atgailą.“ „Taip, pone, – tariau aš.“ Antroji Hermo knyga (Įsakymai) 6:1

Bijok Dievo, sako jis, ir laikykis jo įsakymų. Nes jei laikysies jo įsakymų, būsi galingas kiekviename darbe ir visi tavo darbai bus puikūs. Bijodamas Dievo, viską darysi gerai. Tai yra ta baimė, kuria turi būti juntamas, kad būtum išgelbėtas. Bet nebijok velnio, nes jei bijosi Viešpaties, turėsi jam viešpatystę, nes jame nėra galios. O jei jame nėra galios, tai ir jo nereikia bijoti. Bet tas, kuriame yra didžiulė galia, to reikia bijoti, nes kiekvienas, turintis galią, turi būti bijomas. Bet tas, kuris neturi galios, yra visų niekinamas. Bijok velnio darbų, nes jie pikti. Bijodamas Viešpaties, bijosi ir nedarysi velnio darbų, bet saugokis nuo jų. Todėl yra dviguba baimė: jei nenori daryti pikto, bijok Viešpaties ir to nedarysi. Bet jei nori daryti gera, Viešpaties baimė yra stipri, didi ir šlovinga. Todėl bijok Dievo ir būsi gyvas! Kas jo bijo ir laikosi jo įsakymų, tas turi gyvenimą su Viešpačiu. O kas jų nesilaiko, tas neturi jame gyvybės. Antroji Hermo knyga (Įsakymai) 7:1-6

Nesusilaikyk nuo jokių gerų darbų, bet juos daryk. Klausyk, – tarė jis, – kokia yra tų gerų darbų, kuriuos privalai daryti, kad būtum išgelbėtas, dorybė. Pirmiausia yra tikėjimas; Viešpaties baimė; meilė; santarvė; teisingumas; tiesa; kantrybė; skaistumas. Antroji Hermo knyga (Įsakymai) 8:8

Bet tie, kurie bijo Viešpaties ir ieško tiesos apie Dievą, visos jų mintys yra nukreiptos į Viešpatį, suvokia visa, kas jiems sakoma, ir tuojau pat supranta, nes juose slypi Viešpaties baimė. Antroji Hermo knyga (Įsakymų) 10:13

Todėl kiekvienas, kuris atsikratys visų piktų geismų, gyvens Dievui, o tie, kurie jiems paklūsta, mirs amžinai. Nes šis piktas geismas yra mirtinas. Todėl apsivilk teisumo troškimą ir, apsiginklavęs Viešpaties baime, priešinkis visiems piktiems geismams. Nes ši baimė gyvena geruose geismuose; ir kai piktas geismas pamatys tave apsiginklavusį Viešpaties baime ir jam priešinantis, jis nuskris toli nuo tavęs ir nepasirodys tavo akivaizdoje, bet bijok savo šarvų. Ir tu turėsi pergalę ir būsi už ją vainikuotas; ir pasieksi tą gerą troškimą; ir atiduosi Dievui pergalę, kurią įgijai, ir tarnausi Jam darydamas tai, ką pats norėtum daryti. Nes jei tarnausi geriems geismams ir būsi jiems paklusnus, galėsi valdyti savo piktus geismus; ir jie bus tau paklusnūs, kaip tu nori. Ir aš pasakiau: Viešpatie, norėčiau žinoti, kaip tarnauti tam geram troškimui? „Klausyk, – sako jis, – bijok Dievo ir pasitikėk juo, mylėk tiesą ir teisumą, daryk gera.“ Antroji Hermo knyga (Įsakymų knyga) 12:6–10

Ir atsigręžkite į Viešpatį, savo Dievą, ir palikite velnią bei jo malonumus, nes jie blogi, kartūs ir netyri. Ir nebijokite velnio, nes jis neturi jums jokios galios. Nes aš esu su jumis, atgailos pasiuntinys, kuris jam viešpatauja. Velnias iš tiesų gąsdina žmones, bet jo baimė veltui. Todėl nebijokite jo, ir jis bėgs nuo jūsų. Nes jei jam priešinsitės, jis pasitrauks nuo jūsų sumaištyje. Bet tie, kurie nėra pilni tikėjimo, bijo velnio, tarsi jis turėtų kokią nors didelę galią. Nes velnias išbando Dievo tarnus ir, jei randa juos tuščius, jis juos sunaikina. Bet aš, atgailos pasiuntinys, sakau jums: nebijokite velnio, nes aš esu siųstas pas jus, kad būčiau su jumis visi, kurie atgailaus visa širdimi, ir kad galėčiau jus sustiprinti tikėjime. Tad nebijokite nė menkiausio jo grasinimo, nes jie bejėgiai, kaip mirusio žmogaus nervai. „Bet klausykite manęs ir bijokite Visagalio Viešpaties, kuris gali jus išgelbėti ir sunaikinti; ir laikykitės Jo įsakymų, kad gyventumėte Dievui.“ Antroji Hermo knyga (Įsakymai) 12:22–23. 27. 30. 33

Bet ką darysite Viešpaties vardui, rasite savo mieste ir džiaugsitės be liūdesio ar baimės. Todėl negeiskite pagonių turtų, nes jie pražūtingi Dievo tarnams.“ 3-ioji Hermo knyga (Palyginimai) 1:9

„Bet pasitikėk Viešpačiu! Jei tai darysi, Jo bijosi ir susilaikysi nuo kiekvieno pikto darbo, gyvensi Dievui.“ 3-ioji Hermo knyga (Palyginimai) 5:6

Aš jam pasakiau: „Pone, vis dar prašau jūsų man parodyti vieną dalyką.“ „Ko, – tarė jis, – klausi?“ Aš jam pasakiau: „Ar tie, kurie nutolsta nuo Dievo baimės, kankinasi tą patį laiką, per kurį mėgavosi savo netikru malonumu ir malonumais?“ Jis man atsakė: „Jie kankinasi tą patį laiką.“ 3-ioji Hermo knyga (Palyginimai) 6:28

Aš jam tariau: „Pone, tikiuosi, kad visi, išgirdę tai, atgailaus. Nes tikiu, kad kiekvienas, pripažinęs savo nusikaltimus ir pradėjęs bijoti Viešpaties, sugrįš prie atgailos.“ 3-ioji Hermo knyga (Palyginimai) 8:81

Bet dabar tave apšviečia angelas, bet vis tiek ta pati Dvasia. Tačiau tu turi viską kruopščiai apsvarstyti, nes tam mane į tavo namus siųsdavo tas garbingasis pasiuntinys, kad, kai visa tai pamatysi galingai, nebebijotum kaip anksčiau.“ 3-oji Hermo knyga (Palyginimai) 9:4

O tie, kurie buvo išsigandę ir abejojo, svarstė, ar išpažinti Kristų, ar jį neigti, ir vis dėlto kentėjo, – jų vaisiai mažesni, nes ši mintis kilo jų širdyse.“ 3-oji Hermo knyga (Palyginimai) 9:237

Žinok ir matyk, kad tą dieną, kai man atidavei Jėzų, pasigailėjau savęs ir, nusiplovęs rankas, paliudijau, kad esu nekaltas, apie tą, kuris po trijų dienų prisikėlė iš kapo ir įvykdė jam Tavo valią, nes Tu norėjai, kad dalyvaučiau su Tavimi jo nukryžiavime. Bet dabar iš budelių ir kareivių, kurie saugojo Jo kapą, sužinojau, kad Jis prisikėlė iš numirusių. Ir aš ypač patvirtinau tai, kas man buvo pasakyta, kad Jis kūniškai pasirodė Galilėjoje tuo pačiu pavidalu, tuo pačiu balsu ir su ta pačia doktrina kartu su sveiko proto mokiniais, niekuo nepasikeitęs, bet drąsiai skelbė Jo prisikėlimą ir amžinąją karalystę. Piloto laiškas Erodui

Pamirštos Edeno knygos

Sustiprink savo širdį ir nebijok. Ši tamsa nėra bausmė. Bet, o Adame, aš sukūriau dieną ir įdėjau į ją saulę, kad šviestų, kad tu ir tavo vaikai atliktumėte savo darbą.“ 1 Adomo ir Ievos knyga 13:12

Ir kai jie pamatė sugrįžtančią šviesą, jie susilaikė nuo baimės ir sustiprino savo širdis. Kadangi Adomas, būdamas sode ir girdėdamas Dievo balsą bei garsą, kurį Jis skleidė sode, ir bijodamas Jo, niekada nematė ryškios saulės šviesos, ir jos liepsnojanti kaitra nepalietė jo kūno. 1 Adomo ir Ievos knyga 16:2,7

„Bet dabar sustiprink savo širdį ir nebijok. Aš esu su tavimi iki dienų pabaigos, kurias tau nustatiau.“ 1 Adomo ir Ievos knyga 19:6

Bet Dievas tarė Adomui ir Ievai: „Nuo šiol nebijokite, Aš neleisiu jam artintis prie jūsų; Aš jį išvariau nuo jūsų, nuo šio kalno, ir nepaliksiu jame nieko, kas jums pakenktų.“ 1 Adomo ir Ievos knyga 20:2

Ir Adomas tarė Dievui: „Kol buvau sode, nežinojau nei karščio, nei silpnumo, nei judėjimo, nei drebėjimo, nei baimės; bet dabar, kai atėjau į šią žemę, mane ištiko visa ši nelaimė.“ Tada Dievas vėl tarė Adomui: „Kadangi tu kentėjai baimę ir drebėjimą šioje žemėje, silpnumą ir kančią, vaikščiodamas ir mindamas, lipdamas į šį kalną ir mirdamas nuo jo, aš visa tai prisiimsiu ant savęs, kad tave išgelbėčiau.“ (1 Adomo ir Ievos knyga 22:3,6)

Vos tik Adomas tai pasakė, oloje jam pasirodė Dievo angelas ir tarė: „O Adomai, nebijok. Tai Šėtonas ir jo kareivijos; jis nori tave apgauti, kaip apgavo iš pradžių. Pirmą kartą jis buvo pasislėpęs gyvatėje, bet šį kartą jis atėjo pas tave šviesos angelo pavidalu, kad, kai jį garbinsi, jis galėtų tave sužavėti paties Dievo akivaizdoje.“ Tada angelas išvijo Šėtoną ir jo kareivijas nuo Adomo ir Ievos ir tarė jiems: „Nebijokite; Dievas, kuris jus sukūrė, jus sustiprins.“ Pirmoji Adomo ir Ievos knyga 27:12,15

Dievas savo išmintimi tai padarė, kad šie auksiniai strypai, esantys su Adomu oloje, šviestų aplink jį naktį ir išsklaidytų jo tamsos baimę (1 Adomo ir Ievos knyga 29:7).

Tada Dievo Žodis atėjo pas Adomą ir tarė jam: „O, Adomai, kodėl tu nejautei šios baimės, šio pasninko ir šio rūpesčio anksčiau? Ir kodėl tu nejautei šios baimės prieš nusižengdamas?“ 1 Adomo ir Ievos knyga 40:1

Tačiau, o Adome, nebijok ir nesakyk savo širdyje, kad aš ištiesiau šią uolą kaip stoginę virš tavęs, kad ja tave bausčiau.“ Pirmoji Adomo ir Ievos knyga 49:5

Ir Dievas įsakė savo angelams palydėti Adomą ir Ievą į olą su džiaugsmu, o ne su baime, kuri juos buvo apėmusi (1 Adomo ir Ievos knyga 56:10).

Tada atėjo Dievo Žodis Adomui ir Ievai, kuris prikėlė juos iš kančios, ir Dievas tarė Adomui: „Būk stiprus ir nebijok to, kuris ką tik atėjo pas tave“ (1 Adomo ir Ievos knyga 59:4).

Tad pažiūrėk, o Adomai, ir įžiūrėk jį surištą tavo akivaizdoje, ore, negalintį pabėgti! Todėl sakau tau: nebijok jo; nuo šiol būk atsargus ir saugokis jo, kad ir ką jis tau darytų. Antroji Adomo ir Ievos knyga 4:5

Nebijok, mano sūnau, tame nėra jokios gėdos. Linkiu tau tekėti, bijant, kad priešas tavęs nenugalėtų. (Antroji Adomo ir Ievos knyga 7:3)

„O dabar, o Setai, mano sūnau, vadovauk savo tautai; rūpinkis jais ir saugok juos su Dievo baime; vesk juos geru keliu; liepk jiems pasninkauti Dievui; ir leisk jiems suprasti, kad jie neturėtų klausyti šėtono, kad jis jų nesunaikintų.“ Antroji Adomo ir Ievos knyga 8:14

Tada Setas dažnai pasninkavo kas keturiasdešimt dienų, kaip ir jo vyriausi vaikai. Seto šeima užuodė sodo medžių kvapą, kai vėjas pūsdavo ta kryptimi. Jie buvo laimingi, nekalti, be staigios baimės, tarp jų nebuvo pavydo, piktų veiksmų, neapykantos. Nebuvo gyvuliškos aistros; iš jų lūpų neišėjo nei bjaurūs žodžiai, nei keiksmai; nei pikti patarimai, nei apgaulė. To meto vyrai niekada neprisiekdavo, bet sunkiomis aplinkybėmis, kai vyrai turėjo prisiekti, jie prisiekdavo teisiojo Abelio krauju. Antroji Adomo ir Ievos knyga 11:11-12

Enochas jiems taip pat tarė: „Saugokite savo sielas ir tvirtai laikykitės Dievo baimės bei Jam tarnavimo, garbinkite Jį su teisingu tikėjimu ir tarnaukite Jam teisume, nekaltybėje ir teisingume, atgailoje ir tyrume.“ Antroji Adomo ir Ievos knyga 22:7

Drąsos, Enochai, nebijok; amžinasis Dievas mus siuntė pas tave, ir štai šiandien tu su mumis įžengsi į dangų ir papasakosi savo sūnums bei visiems savo namiškiams viską, ką jie veiks be tavęs žemėje, tavo namuose, ir tegul niekas tavęs neieško, kol Viešpats nesugrąžins tavęs jiems. (Enocho paslaptys 1:10)

Klausykite manęs, mano vaikai, aš nežinau, kur einu ir kas man nutiks. Todėl dabar, mano vaikai, sakau jums: nenusigręžkite nuo Dievo nuo tuščiagarbių, kurie nesukūrė dangaus ir žemės, nes jie pražus ir tie, kurie juos garbina. Viešpats tegul sustiprina jūsų širdis Jo baimėje. Ir dabar, mano vaikai, tegul niekas nemano manęs ieškoti, kol Viešpats nesugrąžins manęs jums. Enocho paslaptys 2:1

„Būk drąsus, Enochai, nebijok!“ ir parodė man Viešpatį iš tolo, sėdintį savo aukštame soste. „Kas yra dešimtajame danguje, kai Viešpats čia gyvena?“ Enocho paslaptys 20:2

Ir Viešpats pasiuntė vieną iš savo šlovingųjų, arkangelą Gabrielių, ir jis man tarė: „Būk drąsus, Enochai, nebijok, kelkis Viešpaties akivaizdoje į amžinybę, kelkis, eik su manimi.“ Enocho paslaptys 21:4

Drąsiai, Enochai, nebijok, kelkis ir stok prieš mano veidą amžinybėn. Enocho paslaptys 22:5

Kaip vieni metai garbingesni už kitus, taip ir vienas žmogus garbingesnis už kitą: vieni dėl didelių turtų, kiti dėl širdies išminties, treti dėl ypatingo intelekto, treti dėl gudrumo, vienas dėl tylių lūpų, dar kiti dėl švaros, vienas dėl jėgos, dar kitas dėl grožio, dar vienas dėl jaunystės, dar kitas dėl aštraus proto, dar vienas dėl kūno formos, dar kitas dėl jautrumo – tebūnie tai girdima visur, bet nėra geresnio už tą, kuris bijo Dievo, jis bus šlovingesnis ateityje. Enocho paslaptys 43:2

Taigi, mano vaikai, aš jums leidžiu žinoti ir platinu šias knygas jūsų vaikams, visoms jūsų kartoms ir tarp tautų, kurios turės nuovokos bijoti Dievo, tegul jas priima ir tepamilsta jas labiau nei bet kokį maistą ar žemiškus saldumynus, tegul jas skaito ir prie jų atsiduria. O tų, kurie nesupranta Viešpaties, kurie nebijo Dievo, kurie nepriima, bet atmeta, kurie jų (t. y. knygų) nepriima, laukia baisus teismas. Enocho paslaptys 48:5-6

Nes mano viltis yra Viešpatyje ir aš nebijau, ir kadangi Viešpats yra mano išgelbėjimas, aš nebijau. (Saliamono Odai 5:9)

Aš tapau galingas tiesoje ir šventas dėl tavo teisumo; visi mano priešininkai bijojo manęs. Saliamono 25:10

Ir tie, kurie jais vaikščios be dėmės, nebijos.“ Saliamono išpažintis 39:5

Ir ant mūsų rankų jis aiškiai įsako pritvirtinti simbolį, aiškiai parodydamas, kad kiekvieną veiksmą turime atlikti teisingai, prisimindami savo kūriniją ir, svarbiausia, Dievo baimę (Aristejaus laiškas 6:48).

Ir jis atsakė: „Jei žmogus su visais elgiasi teisingai, jis visada elgsis teisingai kiekvienoje situacijoje, atmindamas, kad kiekviena mintis yra žinoma Dievui. Jei savo atspirties tašku laikysi Dievo baimę, niekada nepasieksi tikslo.“ Aristejaus laiškas 7:35

Ir jis tarė: „Jei tvirtai suvoki mintį, kad Dievas paskyrė visus žmones patirti tiek didžiausią blogį, tiek didžiausią gėrį, nes neįmanoma, kad žmogus būtų nuo to apsaugotas. Bet Dievas, kuriam visada turėtume melstis, įkvepia mums drąsos ištverti.“ Tada jis paklausė vyro: „Koks yra tikrasis drąsos tikslas?“ O šis atsakė: „Jei pavojaus valandą įgyvendinamas teisingas planas pagal pradinį sumanymą. Nes visa, ką Dievas daro tavo naudai, o karaliau, nes tavo sumanymas geras.“ Aristejaus laiškas 7:49, 51–52

Ir jis atsakė: „Jei rodai gerumą visiems žmonėms ir pelnai jų draugystę, tau nereikia nieko bijoti. Būti pamėgtam visų žmonių akyse yra geriausia iš gerų dovanų, kurias galima gauti iš Dievo!“ Aristejo laiškas 8:32

Ir pagyręs jį taip pat, kaip ir kitus, karalius paklausė kito, kaip šis galėtų išsivaduoti iš baimės? Šis atsakė: „Kai protas suvokia, kad nepadarė nieko blogo, ir kai Dievas nukreipia jį į visus kilnius patarimus.“ Aristejaus laiškas 9:13-14

Karalius garsiai pritarė atsakymui ir, pažvelgęs į kitą vyrą, paklausė: „Ką turėtume paskirti kariuomenės pareigūnais?“ Jis paaiškino: „Tuos, kurie pasižymi drąsa ir teisumu, ir tuos, kurie labiau rūpinasi savo vyrų saugumu, nei siekia pergalės rizikuodami savo gyvybe per neapgalvotą bandymą. Kaip Dievas elgiasi gerai su visais žmonėmis, taip ir jūs, sekdami Juo, esate visų savo pavaldinių geradariai.“ Aristejaus laiškas 10:9-10

Nes ne tik viso pasaulio, bet ir pačių budelių žavėjimasis jų drąsa ir ištverme pavertė juos tironijos, kuriai buvo pavergta mūsų tauta, žlugimo autoriais. Savo ištverme jie nugalėjo tironą, ir per juos jų šalis buvo apvalyta. Dabar išmintis pasireiškia teismo ir teisingumo, drąsos ir santūrumo pavidalu. (Ketvirtoji Makabėjų knyga 1:9,16)

Nei nesuteršk mano senatvės tyros burnos, nei mano viso gyvenimo ištikimybės Įstatymui. Švarų mane priims mano tėvai, nebijodami tavo kančių iki mirties. (Ketvirtoji Makabėjų knyga 2:57)

Tada, iš dalies gailėdami jo senatvės, iš dalies užjaučiant savo draugą, iš dalies žavėdamiesi jo drąsa, keli karaliaus dvariškiai nuėjo pas jį arbatpinigiais ir tarė: Ketvirtoji Makabėjų knyga 3:8

Tačiau jie, išgirdę jo įtikinėjimus ir matydami jo siaubingus mechanizmus, ne tik neparodė jokios baimės, bet ir iš tikrųjų išdėstė savo filosofiją prieš tironą ir savo teisingu protu pažemino jo tironiją. (Ketvirtoji Makabėjų knyga 4:30)

Bet juos labai įpykdė vyro drąsi kalba, ir jie savo išnarinimo mašinėlėmis išnarino jam rankas ir kojas, išplėšė jo galūnes iš sąnarių ir ištraukė jas; jie susuko aplink jo pirštus, rankas, kojas ir alkūnių sąnarius. (Ketvirtoji Makabėjų knyga 5:31)

Ir visi kartu, šviesiai ir drąsiai žvelgdami vienas į kitą, tarė: „Visa širdimi pašvęsime save Dievui, kuris davė mums mūsų sielas, ir atiduosime savo kūnus Įstatymo laikymuisi. Nebijokime to, kuris mano, kad žudo, nes tų, kurie pažeidžia Dievo įsakymą, laukia didelė kova ir sielos pavojus amžinose kančiose.“ Ketvirtoji Makabėjų knyga 6:26-27

Tačiau iš visų motinų ji, iš septynių sūnų, buvo kupina meilės labiau nei kitos, matydama, kad per septynis gimdymus jautė motinišką švelnumą savo įsčių vaisiui ir buvo prislėgta daugybės skausmų, kuriuos ji patyrė su meile kiekvieną iš jų, tačiau dėl Dievo baimės atsisakė dabartinio savo vaikų saugumo. Tu taip pat neverkai, kai kančių akivaizdoje matei kiekvieno iš jų akis, drąsiai žvelgiančias į tą pačią kančią, ir jų virpančiose šnervėse įžvelgei artėjančios mirties ženklus. Nes ji savo mintyse, kaip gudrūs gynėjai tarybos salėje, matė gamtą, tėvystę, motinos meilę ir savo vaikus kankinamuosius. Tarsi ji, motina, turėdama pasirinkimą tarp dviejų balsų savo vaikų atveju – vieną už jų mirtį ir kitą už jų išgelbėjimą gyviems, – tada nebegalvojo apie septynių sūnų išgelbėjimą trumpam laikui, bet, kaip tikra Abraomo dukra, prisiminė jo dievobaimingą drąsą. Ketvirtoji Makabėjų knyga 7:5, 14, 20

Tačiau šventoji ir dievobaiminga motina neraudojo nė vieno iš jų, nemaldavo nė vieno išvengti mirties ir neraudojo dėl jų kaip mirštančių žmonių, bet, tarsi turėtų kietą sielą ir antrą kartą pagimdytų savo sūnų būrį nemirtingam gyvenimui, ji verčiau maldavo ir prašė jų mirti dėl religijos (Ketvirtoji Makabėjų knyga 7:34).

O mano sūnau! Glauskis prie išmintingų žmonių, kurie bijo Dievo, ir būk kaip jie, ir nesiartink prie neišmanėlių, kad netaptum kaip jis ir neišmoktum jo kelių. O mano sūnau! Žmogau, kuris bijo Dievo, bijok jo ir gerbk jį. O mano sūnau! Nebijok savo Viešpaties, kuris tave sukūrė, kad Jis tau netylėtų. O mano sūnau! Žmogui, kuris neturi ramybės, mirtis būtų geresnė už gyvenimą; ir verksmo garsas yra geresnis už giedojimo garsą; nes liūdesys ir verksmas, jei juose yra Dievo baimė, yra geresni už giedojimo ir džiaugsmo garsą. Ahikaro istorija 2:14, 20, 34, 48

Faraonas buvo sumišęs dėl jo liežuvio laisvės ir jo drąsos atsakant. Tada faraonas atsikėlė nuo sosto, atsistojo prieš Haiqarą ir tarė jam: „Pasakyk man dabar, kad galėčiau sužinoti, į ką panašus tavo valdovas karalius ir į ką panašūs jo didikai.“ Ahikaro istorija 5:49

Todėl, mano vaikai, nekreipkite dėmesio į moterų grožį ir nesirūpinkite jų reikalais, bet vaikščiokite tyra širdimi Viešpaties baimėje ir atsiduokite geriems darbams, mokslams ir savo bandai, kol Viešpats duos jums žmoną, kokią Jis panorės, kad nekentėtumėte, kaip aš kentėjau. (Rubeno testamentas 2:1)

Dvejus metus kankinau savo sielą pasninku, bijodamas Viešpaties, ir išmokau, kad iš pavydo išvaduojama per Dievo baimę. Simeono testamentas 1:18

Ir dabar, mano vaikai, įsakau jums: bijokite Viešpaties, savo Dievo, visa širdimi ir vaikščiokite paprastai, laikydamiesi viso Jo įstatymo. Įgykite išminties, bijodami Dievo, ir stropiai, nes nors ir būtų vedama į nelaisvę, o miestai ir žemės būtų sunaikinti, o auksas, sidabras ir visas turtas žūtų, išmintingo žmogaus išmintis nieko negali atimti, išskyrus bedievystės aklumą ir nuodėmės kilusį bejausmiškumą. (Kun 4, 1–8)

Ir juos apėmė baimė, ir jie nustojo kariauti su mumis. Man buvo dvidešimt metų, kai prasidėjo šis karas. Ir kanaaniečiai bijojo manęs ir mano brolių. Judo Testamentas 1:23,51

Jei geriate vyną su džiaugsmu, būkite kuklūs Dievo baimėje. Nes jei iš jūsų džiaugsmo išnyksta Dievo baimė, atsiranda girtumas ir įsiskverbia begėdystė. Judo Testamentas 3:25-26

Bet jūs bijokite Viešpaties, mūsų Dievo, visomis savo jėgomis visas savo gyvenimo dienas.“ Zabulono Testamentas 2:40

Taigi dabar, vaikai, bijokite Viešpaties ir saugokitės šėtono bei jo dvasių. (Dan 2, 14)

Taigi, mano vaikai, tegul visi jūsų darbai būna tvarkingi, su geru ketinimu ir Dievo baimėje, ir nieko nedarykite netvarkingai, paniekinamai ar ne laiku. Naftalio testamentas 1:21

Jei darysite gera, mano vaikai, jus laimins ir žmonės, ir angelai; ir Dievas per jus bus pašlovintas tarp pagonių. Nuo jūsų bėgs velnias, jūsų bijos žvėrys, ir Viešpats jus mylės, ir angelai glausis prie jūsų. Naftalio testamentas 2:26

Jis nekalba prieš šventą žmogų, nes Dievo baimė nugali neapykantą. Bijodamas neįžeisti Viešpaties, jis nedaro pikto nė vienam žmogui, net mintyse. (Gado Testamentas 1:29-30)

Nes Viešpats neapleidžia tų, kurie Jo bijo, nei tamsoje, nei pančiuose, nei sielvarte, nei bėdoje. Nes Dievas nesigėdija kaip žmogus, nei bijo kaip žmogaus sūnus, nei silpnas, nei išsigandęs kaip žemiškasis. Juozapo testamentas 1:21-22

Mano broliai žinojo, kaip mane mylėjo tėvas, tačiau aš nesididžiavau savo širdyje. Nors buvau vaikas, širdyje jaučiau Dievo baimę, nes žinojau, kad visa praeis. Ir nekylėjau prieš juos su piktais ketinimais, bet gerbiau savo brolius; ir iš pagarbos jiems, net kai buvau parduodamas, susilaikiau nuo pasakojimo izmaelitams, kad esu Jokūbo sūnus, didis vyras ir galiūnas. Ir jūs, mano vaikai, visuose savo darbuose turėkite Dievo baimę prieš akis ir gerbkite savo brolius. Juozapo testamentas 2:5-7

Bijokite Viešpaties ir mylėkite savo artimą; ir nors Beliaro dvasios ir reikalauja, kad jus kankintų visokiais blogiais, jos jūsų nevaldys, kaip neturėjo viešpatavimo mano broliui Juozapui. Kiek daug vyrų norėjo jį nužudyti, o Dievas jį apsaugojo! Nes tas, kuris bijo Dievo ir myli savo artimą, negali būti Beliaro dvasios nubaustas, nes jį saugo Dievo baimė. Benjamino testamentas 1:14-16